

POLISEN

FACKLIG TIDSKRIFT
FÖR POLISFÖRBUNDET
REGION STOCKHOLM
Nr 4 2018

***Sista numret
för i år, och
någonsin***

***Jourroteln
-Dit alla
poliser
ville***

***Tidningens
föregångare
och aktuella
frågor förr***

***Poliser och
media; olika
roller i
allmänhetens
tjänst***

LEDAREN

Det är med viss sorg i hjärtat som jag nu skriver den förmodligen sista ledaren i tidning Polisen då styrelsen efter Förbundsregionsrådets hörande beslutat att lägga ner densamma.

Skälen är flera allt från sena nyheter då tiden för pressläggning är i snitt 3 veckor, till skydd för er medlemmar när ni får den i brevlådan som kan innebära inplastning och därmed ökade kostnader. Vi har tidigare 2011 gjort en undersökning med frågor till er läsare som vid det tillfället endast besvarades av ett fåtal promille, även då i den rapport som togs fram fanns röster för att lägga ner tidningen. Jag kan nu konstatera att vi sedan dess hållit ut i 7 år och framförallt 4 år efter den stora omorganisationen.

Tidningen har utgjort en påverkansdel även utom medlemsleden men i dagens snabba uppkopplade värld så har den delen väsentligt försvagats. Ett av skälen är också att vi har vår egen hemsida Blåljus.nu som sen starten 1999 har utvecklats till en stark röst som berör och ibland upprör, där besöksfrekvensen en normal vecka är dubbelt så stor mot tidningsupplagan. Vi kommer även utveckla vårt Regionsnytt som kommer kunna skickas ut via mail och kunna skrivas ut och för den som vill och läsas på ställen där inte uppkoppling på nätet är önskvärd.

Mycket jobb sedan den första tidningen kom ut på det tidiga 1970-talet har lagts ner för framtagandet, otaliga redaktörer har suttit sent på kammaren, saknat tillräcklig minneskapacitet för bilder och varit nära till magsår innan tidningen blivit klar till pressläggning.

Som ansvarig utgivare har jag ibland men inte ofta brottas med innehålllet men framförallt rubriksättningen, men än så länge har jag klarat avvägningarna mycket beroende av mina redaktörer och övriga i styrelsen. Jag vill också passa på att tacka alla er förtroendevalda och alla andra som på ett eller annat sätt gjort det möjligt att vi under nästan 50 år kunnat ge ut vår publikation.

Jag måste så klart även denna sista gång ha vår fackliga verksamhet i fokus; det jag tänker på först av allt att varje dag som går är en dag en tappad dag att infria de förväntningar efter de otaliga löften från politiker och myndigheten som gång på gång upprepats. Nu är det juletid och dags för tomten att leverera.

Frågan är om Polismyndigheten som även går med ett stort prognostiserat överskott 2018 är bredd att på riktigt göra något åt den polisflykt som sker. Svårigheten att attrahera nya medarbetare till våra utbildningar men även återanställa är akut.

Genom rejält höjda lägsta löner och bättre löneutveckling för redan anställda går det att ändå på.

Här måste även marknadskrafterna i regionen vägas in annars står vi oss slätt i jämförelse med andra yrken. Utan en snar lösning på lönefrågan riskerar "Polisen 2024" att inte bara bli en vision utan en illusion om inte myndigheten efter alla löften från politiken levererar ett polislösnelyft på riktigt.

Stefan Eklund

Min avslutning "ta vara på er där ute och inne" är fritt översatt kommer från "Spanarna på Hill Street" 1981-1987 där vakthavande Esterhaus som ledde utsättningarna slutade varje morgonmöte med orden: "Let's be careful out there".

Där fanns bland annat den djuriske spanaren Mike Belker (Bruce Weitz) som bet i sin mössa och ibland också i någon kriminell som skulle gripas var en av huvudkaraktärerna. Han var också här på besök på gamla Södermalm VD3 och fick då under en stund prova på att åka radiobil 3150 med undertecknad och min kollega till kvällpressens förtjusning.

Då vet ni varifrån min avslutning är hämtad så den blir avslutningen även denna sista gång.

Ta vara på er alla både ute och inne och vi hörs och syns på Blåljus.nu

Stefan Eklund Ordförande
Förbundsregion Stockholm

POLISEN

Facklig tidskrift för poliserna
i Region Stockholm.
Utgives av Polisförbundet
Förbundsregion Stockholm.

Ansvarig utgivare:
Stefan Eklund

Redaktion: Tommy Hansson,
Andreas Strand,
Therése Johansson.
Marie Fogman Göthberg
Besöks och postadress:
Bergsgatan 23, 112 28 Stockholm
08-6500920

E-post:
redaktion@stockholm.polisforbundet.se

FÖRBUNDSOMRÅDESSTYRELSEN:

STEFAN Eklund
010-56 34628
Mobil: 0739-40 42 00

ANDREAS Strand
010-56 34631
Mobil: 0739-40 42 09

KJELL Ahlin 010-56 34630
Mobil: 0739-40 42 08

EMMA Cronberg 010-56 34636
Mobil: 0739-40 42 05

THERÉSE Johansson
010-56 34630
Mobil: 0739-40 42 03

ROGER Östergren 010-56 34634
Mobil: 0739-40 42 06

TOMMY Hansson 010-56 34633
Mobil: 0739-40 42 04

MARIE Fogman Göthberg
010-56 34629
Mobil: 0739-40 42 02

EXPEDITION:

TELEFON: 08-6500920
FAX: 652 58 55

SUSANNE Ekberg
010-56 33693
Mobil: 0739-40 43 07

ANNICKA Lyckeberg
010-56 33671
Mobil: 0739-40 43 06

MATERIAL:
Redaktionen svarar för
text och bild om inte
annat anges i artikeln.

TRYCK:

Exakta Creative AB,
Hässleholm

E-postadresser till ledamöter och kansli har följande struktur:
förnamn.efternamn@stockholm.polisforbundet.se
Exempel: annicka.lyckeberg@stockholm.polisforbundet.se

I detta nummer

- 1 **OMSLAGSBILDEN**
Polisförbundet i Region Stockholms julfönster
- 2 **STEFANS LEDARE**
Blandade känslor
- 4 **FÖR ATT DRA MEDLEMSAVGIFTEN**
Måste Du kunna räkna till tre
- 5 **SOMMARSEMESTER FÖR POLISER**
Det lär komma en ny sommar 2019
- 6 **ARBETSTIDSKLAPPAR I SÄCKEN**
Kjell Ahlin om vad som motiverar
- 7 **SAGAN OM SKADESTÅNDET**
Som gavs efter sju år och togs
- 8 **POLISER OCH JOURNALISTER**
Åsa Erlandsson, med en fot i varje läger
- 9 **FLER POLISER TILL 2024**
Så blir det möjligt
- 10 - 11 **ATTRAKTIVA JOURROTLAR FANNS**
Lars Alvarsjö om hur det blev och varför
- 12 - 15 **FÖRENINGSNYTT OCH NYTTA**
Claes Cassel gör en återblick på påverkan
- 16 - 19 **NOTISER UR HISTORIEN**
Vi har skrivit det förut!
Marie Fogman Göthberg
- 20 - 27 **FÖRBUNDSOMRÅDENA INFORMERAR**
Stort och smått regionen runt
- 28 **DEN FACKLIGA PROFILEN**
Susanne Livång

**HISTORIER KRING
VÅRA POLISTIDNINGAR**
Claes Cassel

ARBETSMILJÖ I FOKUS
Roger Östergren

DEN FACKLIGA PROFILEN
Susanne Livång

Det nya enkla sättet att betala medlemsavgiften

För att du ska slippa en fakturaavgift varje månad framöver behöver du byta till autogiro.

Från och med den 1 januari 2019 gör Polismyndigheten förändringar i sin löneutbetalning. Det innebär bland annat att du som idag betalar din medlemsavgift via löneavdrag istället kommer att få en OCR-faktura. Betydligt enklare – och mindre kostsamt för dig – är att istället betala din medlemsavgift via autogiro. Dessutom slipper du krångel med fakturor och risken att dina personuppgifter hamnar på omvägar genom posten.

Säkrare för dig och bättre för miljön

Det som inom polisen kallas medarbetarskydd kallar vi inom Polisförbundet för medlemsskydd. Vi vill inte i onödan sprida dina uppgifter. Autogiro är ett bra sätt att komma undan den risk det innebär att skicka uppgifter med posten.

När du byter till autogiro gör du också miljön och Polisförbundet en tjänst. Det är helt enkelt stora kostnader förknippade med fakturering och porto. Vi anser naturligtvis att pengarna gör mycket större nytta om de istället går till att ge dig stöd, råd och rättslig hjälp.

Så här gör du för att byta till autogiro

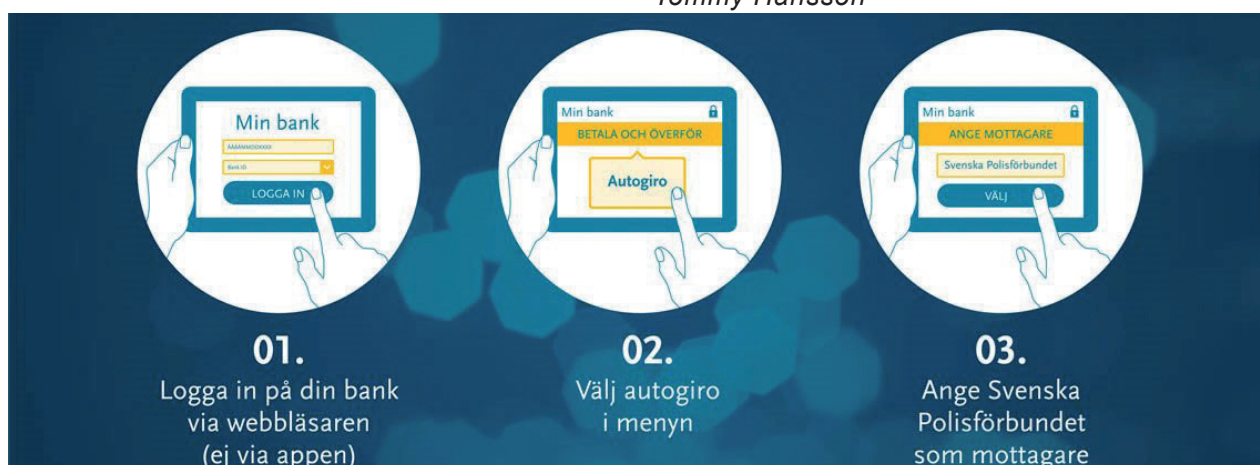
1. Gå in på din internetbank. (Att anmäla sig till autogiro fungerar tyvärr inte med alla mobilappar men du kan däremot logga in på din internetbank via webbläsaren på datorn eller via mobilen.)
2. Välj autogiro i menyn – ibland hittar du autogiro under Betala och överför.
3. Ange Svenska Polisförbundet som mottagare. Om din bank ber om ett medlemsnummer så kan du ange ditt personnummer.

För dig som föredrar e-faktura

Du kan också välja att betala via e-faktura och det är kostnadsfritt. Däremot kostar det förbundet något mer att hantera e-fakturor. Eftersom vi vill att varje medlemskrona ska vara en välanvänd medlemskrona så tipsar vi i första hand om autogiro!

Undertecknad är garanterat skeptisk mot moderniteter och nymodigheter. Jag har Handelsbanken, och efter inloggning sökte jag på autogiro i sökfönstret. Fick fram sida med beviljade autogiron, fyllde i Svenska Polisförbundet, mitt personnummer, godkände och så var det problemet löst. Enkelt och smärtfritt. **En minut tog det.**

Tommy Hansson

Redaktionens ruta

Tidningen
POLISENs
redaktionsgrupp
i detta nummer:

Marie Fogman Göthberg, Tommy Hansson, Andreas Strand

Demokrati känns högtidligt, började jag texten i förra numret av vår tidning. När detta skrivs, har den demokratiska processen tårt medborgarnas tålamod sedan valet. Taktik och rävspel eller ännu hårdare ord har hörts. **Men samtidigt finns en realitet att hantera.** Det finns myndigheter som likt Polismyndigheten behöver medel för att utveckla verksamheten. Tidningen skickas till tryck, samtidigt som övergångsbudgeten ställs mot olika alternativ med vassare förslag. Utgången kan sannolikt läsas på Blåljus.nu samma dag. Det är polisfacket i Stockholms ambition att hålla medlemmarna uppdaterade i aktuella frågor, detta är ett exempel på en sådan fråga.

Även bortsett från läggspelet kring regeringsbildning och budget, förväntar sig våra medlemmar sannolikt att polisfacket är rykande aktuella. Och samtidigt sitter vi och skriver texter som kommer i deras händer efter upp till tre veckor. Till en avsevärt högre kostnad än om vi publicerat samma text på vår egen ganska välbesökta hemsida. Och, tro mig vi är väldigt väl medvetna om att det är medlemmarnas pengar.

Sådana är de tankar som gjort att förbundsregionstyrelsen lyft frågan till regionrådet om det är värt kostnaden i pengar och arbete att producera en egen tidning i region Stockholm.

Rådet beslutade den 4 december enhälligt att råda styrelsen att upphöra med tidningen. Frågan har lyfts många gånger tidigare, så detta kan ha blivit fjärde gången gillt. **Vi rekommenderar våra läsare att surfa in på Blåljus.nu antingen på mobil, sufplatta eller hederlig dator!**

Tommy Hansson

Nästa sommarsemester?

SJAUSTER - GOTLANDSPOLISERNAS REKREATIONSPLATS PÅ ÖSTRA GOTLAND

SJAUSTER PÅ ÖSTRA GOTLAND

Vill Du bo en vecka i eget semesterparadis på Gotland i sommar?

Anläggningen ligger alldeles vid havet i en gles tallskog mellan Katt Hammarsvik och Ljugarn på Gotlands östra sida. 100 meter från anläggningen finns den långa sandstranden och tvärs över bukten ligger fiskeläget Sjauster.

Avståndet till Visby är fem mil. Stugan har sju bäddar, dusch/wc och kök med diskmaskin och en veranda med en härlig utsikt mot havet.

Ett kök med tillhörande dusch, wc och bastu hör till campingen. El/bredband/ Roddbåt och canadensare finns på anläggningen.

Området är lugnt och fridfullt. Fantastiska möjligheter finns att vandra längs med kusten, eftersom inga hustomter på Gotland går ända ned till havet.

Inför sommaren 2018 kan andra än gotländska poliser boka från 1 mars 2018. **Campingplatserna går att boka från 1 januari 2018.**

Under höst, vinter och vår har stugan god tillgänglighet.

Vi har en hemlig Facebooksida med bilder mm. som heter "Tallgläntan"

Sök medlemskap i den genom att skicka ett mail till daniel.ahlen@polisen.se

För mer information, priser och bokning kontakta vår bokare Daniel Åhlén, i första hand på mail: daniel.ahlen@polisen.se

Daniel Åhlén/Förbundsområde Gotland

Ny säsong på Lilla Valön

På Valön saknas el och rinnande vatten vilket gör att man får en känsla av att man är långt från civilisationen oaktat att det endast är ett antal hundra meter till civilisationen.

Valön är den perfekta platsen att "ladda batterierna" på, oaktat att det saknas el på ön...

Den mest omtalade byggnaden på ön är den vedeldade bastun som ligger på klipporna ner mot havet med utsikt över Saxarfjärden. Bastun genomgick en uppräschning under 2017 med bla ett nytt bastuaggregat och ny skorsten.

Hör av er till någon i styrelsen via GW, eller till Arne arnewarn@telia.com

Valön har varit i fackets ägo sedan 50-talet och har ständigt förnyats för att möta medlemmarnas krav och önskemål och nu är det dags igen. Alla som vill ge oss en hjälpande hand är välkomna att höra av sig till oss i styrelsen.

Ni som aldrig bott på Valön, boka på fackexpeditionen på Bergsgatan 23. Valön är en pärla strax utanför Lillsved på Värmdölandet mitt ute i Saxarfjärden. På Valön finns det ett antal stugor att hyra till en mycket billig peng.

Arne Wärn, nybliven pensionär, Susanne Welander, Gunnel Meijer, Björn Wiberg, Mats "Marty" Johansson, Ole Andersson

Finns något i säcken?

Frågan är om arbetsgivaren har en julklapp i ränslan? Som smålänning har jag för mig att Rasken hade ett roligt munspel till en av sönerna efter en övning i det militära. Kanske det vore på sin plats att även arbetsgivaren stämde upp med lite ljuv julmusik eller instrument för att visa att man är den där attraktiva arbetsgivaren som alla pratar om.

En sådan fråga som arbetsgivaren själv kunde initiera och effektuera är arbetstiden för våra äldre skiftes-tjänstgörande. Att behålla kompetensen där ute är så viktigt, men varför är det så svårt att förbättra villkoren för dessa. Patrik Gustafsson från Förbundsområde Nord fick bifall vid kongressen i en motion som berör just detta. Även om det krävdes diskussion i plenum för att få gehör.

Hans att-sats löd enligt följande:

Att verka för en arbetstidsförkortning som ökar med antalet tjänstetår eller levnadsår för skiftes-tjänstgörande poliser.

Rätt märkligt att vi ska behöva gå upp i plenum för att vinna en så öppen skriven motion. Den ska bara klubbas igenom. För mig är det en självklarhet att både Polisförbundet och arbetsgivaren måste verka för att få äldre kvar i skiftet. Någon gång efter 50-års åldern är det kanske på sin plats att slippa att arbeta de sista vargtimmarna. Svaret från arbetsgivaren vet jag, det går alldeles utmärkt, skaffa ett läkarintyg bara. **Jo visst kan man göra det, om nu blodtrycket stuckit iväg eller annan hälsorelaterad åkomma uppkommit.**

Kanske vederbörande får sluta senast kl. 02.00 då? Men vad innebär det faktiskt? Jo arbetstiden går upp och du ska arbeta mer tid efter som du inte träffar de timmar som generar mest tillbaka i tidssnurren. **Tack för det och det höga blodtrycket.** Nej här ska självklart medarbetaren kompenseras annorlunda i tidssnurren, så att man åtminstone behåller det arbetstidsmätt som om man fullgjorde skiftet. Detta ska ju självklart bara gälla om du är kvar i skiftetjänst men inte fullgör tyngsta tiden. En fråga som självklart arbetsgivaren ska kunna komma på själva, eller hur? **Om man nu menar allvar med alla intentioner inför 2024.**

En annan fråga som också arbetsgivaren borde kunna agera i är restidsfrågan, alltså ASA/POLIS §13.

Här finns nu två stycken domar från EU-domstolen och EFTA-domstolen som åtminstone jag tycker är tydliga. På det sätt som vi hanterar frågan inom polisen så överensstämmer det inte med dessa domar. Ta ansvaret och kalla till förhandling "vi har från arbetsgivarens sett att vårt kollektivavtal inte harmonisera med domarna". Vi behöver göra om och göra rätt. Varför sitta och vänta i elakt förhandlingsspel. Den frågan skulle göra många där ute väldigt glada, varför agerar varken arbetsgivaren eller vi i frågan.

Skulle inte vara dumt att få dessa i säcken.

Avslutningsvis läste jag att åtminstone projektledaren för arbetstids-piloten i Jämtland verkar nöjd än så länge. Han tar upp en viktig sak som redan har märkts, tursammanhållningen, och där jag vill tillägga att faktiskt få möjligheten att arbeta med sin chef. Dessa incitament leder på sikt och längd till att trivseln ökar och då också arbetsglädjen. Vår arbetsgivare har som jag skrev i förra numret avsatt pengar för våra piloter, Gotland och Norrmalm för bland annat teambuilding, hälso/läkarundersökning, yrkeshandledning och utbildning i näringsfysiologi.

Även om det var på vår inrådan så ser vi det som en tidig julklapp.

GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR!

Kjell Ahlin, arbetstidsansvarig Förbundsregion Stockholm

Polisförbundets rättsskydd täcker mycket men inte allt

Robert Brindeby och Ulf Ask

En förmiddag några veckor efter semestern kom en av våra medlemmar i förbundsområdet Stockholm Syd in på fack-expeditionen. Medlemmen var bekymrad kopplat till ett brev hon fått från tingsrätten.

Brevet var en stämning från en advokatbyrå som representerade ett dödsbo som försatts i konkurs. Medlemmen blev givetvis mycket förvånad över att hon erhölet detta brev om stämning då hon inte var inblandad i några civilrättsliga processer. Efter att ha läst brevet flera gånger förstod hon att det rörde sig om ett skadestånd i tjänsten som polis vilket hon tilldömts ett decennium tidigare av tingsrätten i samband med en dom mot en misstänkt man avseende våld mot tjänsteman. **Gärningsmannen har bitit igenom hennes skyddshandskar...**

Gärningsmannen saknade vid tillfället för domen medel till att betala skadeståndet med så det lades på bevakning hos kronofogden. Medlemmen tänkte inte mer på detta och åren gick. Plötsligt en dag fick hon en utbetalning på 7234:- ifrån mannens dödsbo då han nu avlidit. **Medlemmen erinrade sig händelsen med skadeståndet och var både förvånad och glad att hon till slut erhölet beloppet hon tilldömts ett decennium tidigare.**

Det visade sig att kronofogden utmätt beloppet från den avlidnes dödsbo samt att såväl utmättningsbeslut fattats och utbetalning liksom avräkning skett inom tre månader före fristdagen. Mot bakgrund av denna tremånaders-regel vid konkurser krävde nu advokatbyrån i sin roll som konkursförvaltare **tillbaka de 7234:- från vår medlem med hänvisning till återvinning av utmätning.**

I brevet från advokatbyrån framgick mycket tydligt att om medlemmen inte betalade tillbaka skadeståndet skulle hon bli föremål för stämning. Medlemmen såg givetvis en rättsprocess framför sig och kostnader för såväl advokat som rättegång. Bara ansökningsavgiften till Tingsrätten uppgick till 900:-, vilket medlemmen fick betala förutom de 7234:-. Samtidigt förstod hon inte situationen då skadeståndet var något hon tilldömts av rätten och erhölet via KFM.

Efter att ha tagit del av händelsen ställde vi oss fackligt frågande till förbundsområdet men anade någon form av juridisk spetsfundighet. Efter kontroll med arbetsgivaren meddelade de sig sakna möjlighet att hjälpa medlemmen med återbetalning. Medlemmen kontaktade sitt försäkringsbolag för att få rättshjälp via hemförsäkringen. Hon fick svaret att ärendet låg utanför hemförsäkringen då den ansågs vara arbetsrelaterad.

Kvar fanns nu att ansöka om rättslig hjälp via Polisförbundet med utgångspunkt från den mycket speciella situation vår medlem drabbats av med begäran om återbetalning med hänvisning till lagstiftning få känner till. Dessvärre kunde inte Polisförbundet bevilja rättshjälp utifrån de omständigheter som presenterades.

Med tanke på alla omständigheter i ärendet och den mycket speciella processen beslutade sig förbundsområdesstyrelsen i Stockholm syd att hjälpa medlemmen med återbetalningen.

Det som kan konstateras utifrån denna händelse är att det inte är någon självklarhet att utdömda skadestånd till poliser i tjänst som utmätts av kronofogden inte kan bli föremål för återbetalning. Efter detta har lagstiftningen kopplad till återvinning av utmätning aktualiserats.

Vi kunde dock hjälpa vår medlem i detta fall även om situationen är högst oförutsägbar.

För styrelsen Förbundsområde Stockholm Syd

Robert Brindeby Ulf Ask

Fotnot:

I Polisförbundets stadgar finns reglerna om när Polisförbundet bidrar till medlemmars rättsliga skydd. Det finns två typfall, rättshjälp och rättslig hjälp

Medlemmar som blir anmälda för brott i tjänsten kan få sina advokatkostnader betalda genom Polisförbundets **rättshjälp**. Det sker enligt stadgarna och beviljas regelmässigt när en medlem är skäligen misstänkt. På andra nivåer av misstankar eller påstådda felbeträffanden, är det ofta lämpligt att ett fackligt ombud hjälper till med råd och dåd och medföljer vid samtal eller förhör.

Medlem kan också få juridiskt stöd vid skada i arbetet, eller arbetsrättsliga ärenden. Då finns ingen generell rättshjälp utan Polisförbundets rättshjälpsansvariga gör en juridisk bedömning av ärendet och om Polisförbundet ska gå in med **rättslig hjälp**. Polisförbundet har via de reglerna vunnit åtskilliga arbets-skademål och arbetsrättsliga tvister i Arbetsdomstolen för medlemmarnas räkning.

TH

Debatt om poliser och journalister

”Varför skriver journalister bara skit om oss?!”

Det kan man ibland höra från poliser. Journalisten Åsa Erlandsson, tjänstledig redaktör på Svensk Polis, har arbetat i båda världarna. Hon har tittat på vad forskningen säger om mediernas rapportering om polisen – och menar att resultatet nog överraskar många.

”Jag läser inte tidningar längre”. ”Journalister bara hårdvinklar och skriver vad de vill ändå”. ”Media ljuger.”

Det är några exempel på kommentarer som jag ibland fått från poliser genom åren. Ofta leder det till intressanta, och långa, diskussioner om vad som kan ligga bakom den där känslan av att ständigt bli nedskriven. För det tycks just vara en känsla det handlar om – forskning om hur medierna rapporterar om polisarbete visar nämligen motsatsen.

”I själva verket är kritisk journalistik en sällsynthet, det är istället en övervägande positiv bild av polisen som träder fram i nyhetsrapporteringen. Det visar denna rapport”, skriver forskarna Göran Palm och Per Bjellert i ”En trygg polis i ett tryggt samhälle – nyhetsmediernas bild av polisen och polisarbetet” som gavs ut vid polisutbildningen på Linnéuniversitetet i Växjö. Det är en rapport som jag själv blev förvånad av att läsa första gången, och som jag ofta hänvisar till.

De två forskarnas studie visar – tvärtom vad man kan tro – att journalister ofta har en förståelse för polisens svåra och komplexa uppgift: **”Trots att polisen ofta misslyckas, att man inte får fast gärningsmännen, att vapnen flödar, att oroligheterna fortsätter, gestaltas inte detta i journalistiken som ett i grunden misslyckande för polisarbetet på plats.”**

Rapporten har gått igenom ett urval medier och är på intet sätt heltäckande. Ändå är den intressant eftersom den på ett så tydligt sätt går emot vad som tycks vara en utbredd känsla i poliskåren: att journalister bara letar fel. Vilket ju – rent krasst – faktiskt är vår uppgift. Journalistiken ska vara en slags samhällets vakthund, att hålla ögonen på det som inte fungerar. Precis som polisen.

Åsa Erlandsson i reportagetagen

Visst är det härligt med solskensreportage och så kallade goda nyheter, men det är inte det vi främst är satta att göra. Eller som den legendariske, amerikanske tv-journalisten Dan Rather, idag 87 år gammal, en gång uttryckte det:

”En nyhet är information som någon med någon form av makt inte vill ska komma ut. Allt annat är information och behöver inte hanteras av journalister”.

Studien från Linnéuniversitetet visar att journalisterna till och med är så okritiska att de sviker sitt uppdrag. Ifrågasättanden och kritiska frågor är så ovanliga att rapportförfattarna kallar det ”undantagsjournalistik”. Istället är det polisen själv som håller i takt-pinnen: ”I kraft av sin expertis kan polisen styra de journalistiska gestaltningarna.”

En kvalificerad gissning är att den utvecklingen kommer att fortsätta. Rapporten kom ut 2012 och sedan dess har polisens närvaro i sociala medier exploderat, inlägg som ofta fångas upp rakt av, av journalisterna.

Under samma tidsperiod har journalistiken gått igenom ett stälbad där kåren minskat med flera hundra, medan antalet polisanställda ökar. Tiden och möjligheten att läsa på för att kunna göra granskningar, minskar.

Visst finns det hårddragna rubriker, artiklar som aldrig borde publicerats och personer som borde valt ett annat yrke. Precis som det finns dåligt polisarbete, ingripanden som gick åt helvete och olämpliga poliser. Men det är något annat än att misstänkliggöra en hel kår. Journalister är läsarnas, tevetittarnas och radiolyssnarnas förlängda arm. Varje gång du ställer upp på en intervju, ställer du upp för allmänheten.

Något jag också försöker förklara för frustrerade poliser som pekar på någon tunn och spekulativ artikel, är att vi journalister inte är bättre än våra källor. Om polisen sluter sig och inte pratar med oss, blir rapporteringen sämre. Ungefär som en polisutredning när vittnen vägrar prata.

Dessutom: polisen är en kår som är utsatt för många fördomar och missförstånd. Låt oss inte sprida dem om varandra.

Åsa Erlandsson

Förbundsregionstyrelsen om 2024

Våra synpunkter på 2024!

Polismyndigheten har beslutat om ett projekt, 2024, som handlar om att koordinera tillväxten inom polisen mot år 2024 rörande personal, lokaler, utrustning/fordon med mera.

Polisregion Stockholms viktigaste mål med 2024 är att attrahera och behålla medarbetarna. Vi kan bara svara för de ca 94% av poliserna som vi företräder i regionen. Med tanke på att vi tappat nästan var tionde polis i regionen sedan december 2015 är det inte mycket att säga om regionens prioritering.

Medarbetardrivet utvecklingsarbete

Medarbetardrivet utvecklingsarbete förutsätter att det är högt i tak i organisationen. 2015 genomförde Polisförbundet en medlemsundersökning. Cirka 1000 medlemmar fick frågan, "Upplever du att du har möjlighet att framföra kritik eller synpunkter till ledningen utan rädsla för repressalier?" 45% svarade att påståendet stämde helt och hållet eller ganska bra. När samma fråga ställdes till förvärvsarbetande i stort valde 85% de svarsalternativen. Undersökningen gjordes med anledning av att Polisen genomgått en stor omorganisation. Vi tror inte att takhöjden blivit nämnvärt högre sedan dess.

I den bästa av världar representerar och företräder de fackliga organisationerna sina medlemmar till fullo. Vi som arbetar som fackliga företrädare behöver inte fundera på takhöjden i myndigheten vilket gör att vi kan leverera våra sanningar till arbetsgivaren vilket oftast uppskattas. Polisförbundet är i det hänseendet unikt både till medlemsomfattning samt organisation. Vi kan möta arbetsgivaren som parter från högsta nivå ned till klädkåpsnivå där vi också har fackliga ombud. Det var med den tryggheten och styrkan som Polisförbundet i Stockholm, som enda fack, reserverade sig i samtliga förhandlingar sedan hösten 2014 rörande omorganisationen.

Senaste gången vi reserverade oss var 2018 rörande krimjouren vilket vi ansåg fungerade hyggligt utifrån deras förutsättningar. Även där var Polismyndighetens lösning stordrift och centralisering. Efter att vi blivit överkörda kan vi nu se resultatet genom att massor av poliser slutat där och verksamheten "fungerar" nu genom kommanderingar.

Behovet av uppvärdering av polisyrket

Enligt SCB var polisen löneledande inom staten 2004. Sedan Ralsen 2010 har Polismyndigheten kontinuerligt och systematiskt försämrat löneutvecklingen och de flesta övriga anställningsvillkor inom Polisen. Detta kombinerat med omorganisationen och en sämre arbetsmiljö är med största sannolikhet en stor anledning till att rekordmånga poliser valt att lämna yrket.

2024 del två

Efter den största omorganisationen sedan 1965 inom polisen och med tanke på att arbetsgivaren beslutade allt utan att ta hänsyn till Polisförbundets synpunkter kanske resultatet är förvånande för vissa. Vi befinner oss nu precis i den situationen som vi varnade arbetsgivaren för. Vi har skapat en organisation där många poliser inte trivs.

Redan 2014/2015 genomfördes ett medarbetardrivet projekt som hade till syfte att göra ingripande verksamheten (IGV) mer attraktiv. Poliser på IGV deltog i många undergrupper och vi fackliga deltog i styrgruppen. Ett flertal förslag togs fram men resultatet i slutändan blev mycket magert. En stor anledning till det var att besluten inte kunde fattas i regionen utan nationellt.

Nu vill Polismyndigheten återigen göra ett massivt arbete rörande 2024. Man kan inte undgå att tänka på hur regeringar gör när man vill skjuta upp eller begrava en fråga. De tillsätter en utredning eller kommission. Vi är inte säkra på att vi har den tid som Polismyndigheten tror vi har om vi på allvar vill behålla de poliser som är kvar.

Därför tänkte vi hjälpa till med en bruttolista som Polismyndigheten kan börja arbeta med att bocka av.

Anställningsvillkor

- Höj polisaspiranternas lön under praktiken från den låga nivån på 15 000 kr i månaden rejält.
- Skapa ett avskrivningssystem av studielånen för polisaspiranterna.
- Höj och differentiera ingångslönerna mellan regionerna för nyanställda polisassistenter kraftigt.
- Skapa en förutsägbar löneutveckling de första åren då man lär sig yrket som polis.
- Fortsätt att skapa en beföringsgång för obefordrade. De flesta ska såklart nå minst en inspektörstitel.
- Se över pilotprojektet för fast lista. Gör om den tillsammans med medarbetarna och gör den mer attraktiv.
- Se över ASA/Polis rörande restid, betald säkerhetsbefrielse och arbetstidsförkortning för äldre poliser mm.
- Skapa förutsättningar för äldre poliser att fortsätta arbeta på IGV genom arbetstidsförkortning mm.

Arbetsmiljö

- Skapa fungerande arbetsmiljöprocesser för det systematiska arbetsmiljöarbetet genom att tex arbeta förebyggande med informationen i LISA-systemet, se till att process finns för detta och resurs som kan effektuera processen.
- Ensamarbete, tydliggör vad som gäller, när ensamarbete förutbestämt inte får utföras på grund av påtaglig risk för hot och våld.
- Arbetsbelastningen, arbeta systematiskt utifrån AFS 2015:4, framförallt §§ 9-11 på samtliga arbetsplatser (APM) och skyddskommittéer.
- Lokalförsörjning och kompetensförsörjning

Organisation

- Skrota matrisorganisationen till fördel för en hierarkisk organisation.
- Polismyndigheten bör ta ansvar för de olika professionerna inom Polisen och tydliggör i samverkan vad som ska utföras av en polis respektive civil/specialist.
- Minska den grova organiserade administrationen.

Om Polismyndigheten tar itu med dessa frågor och skapar något bra tillsammans med de fackliga organisationerna är vi övertygade om att vi både får bibehålla de flesta poliserna samtidigt som vi kommer att kunna fylla platserna på Polishögskolan. Att vi sedan spar tid och låter poliserna i linjen koncentrera sig på sitt arbete blir bara en bonus. Det kan till och med bli så att flera poliser återigen kan rekommendera detta fantastiska yrke till nära och kära.

Förbundsregionstyrelsen

Arbetet på Jourro

I år har det gått 30 år sedan jag med spänning gick in genom grindarna på Sörentorp. Där på Sörentorp denna soliga augustidag hade äntligen drömmen om polisyrket gått i uppfyllelse.

Jag hade haft andra jobb efter gymnasiet men önskan att bli polis hade hela tiden funnits där. Förmodligen därför att min pappa under största delen av sin yrkeskarriär varit polis. Jag hade under uppväxten fått höra åtskilliga historier om hans spännande och händelserika yrke. Förmodligen hade dessa historier förbättrats och kryddats en hel del men det var inget man som ung reflekterade över.

Nu efter 30 år i yrket har jag kunnat konstatera att verkligheten var långt från TV seriernas Martin Beck och Kurt Wallander. Inte ens en Evert Bäckström har jag sett till. Spännande har det dock varit och jag haft förmånen att arbeta med en rad av duktiga och engagerade kollegor.

Åter till den här första dagen på Sörentorp. Vid den här tiden på 80-talet var konkurrensen stor om platserna på polisutbildningen. Antalet utbildningsplatser var stort och det rådde alltid en febril aktivitet på övningsområdet. Under utbildningen hade polisstudenterna lön så studielån var inget man behövde fundera på. Efter GK 1 var det så dags för att komma ut och göra praktik i ett polisdistrikt. Jag placerades i Handens polisdistrikt och turlag 1. Under praktiken fick man förutom ordningspolitistjänst även alternera på kriminalavdelningens olika rotlar och distriktets kansli.

Kriminalavdelningen var på den här tiden indelad i rotlar med varsin ansvarig rotelchef. Därutöver fanns en ordningschef och en kriminalchef. Det operativa polisarbetet leddes av vakthavande befäl som tillsammans med yttre befäl ansvarade för ordningspolisverksamheten. Det arbetet bedrevs självständigt och ingen av de högre polischeferna lade sig i arbetet i onödan. Någon i polischefskarriären såg vi dödliga sällan till.

Man förväntades åka radiobil i åtminstone 8–10 år innan man kunde söka annan tjänst. Turlagen bestod av en lagom mix av äldre rutinerade konstuplar och yngre färskare s.k. "råvar". Verksamheten leddes från den lokala sambandscentralen som bemannades av en civilanställd radioexpeditör.

Inga telefon- eller radio-köer existerade. Hundförare fanns stationerade i varje distrikt och i varje turlag. Hundföraren var därigenom ofta på plats medan gärningen var färsk och de grep också "buset" på löpande band. De äldre kollegorna lärde upp dom yngre och turlaget var som en andra familj. Stämningen var ofta rå men hjärtlig.

Karriär och utvecklingsvägarna bestod av att börja svara som yttre befäl efter ett antal år och senare vidare som vakthavande/stationsbefäl. Alternativet var att söka sig till kriminalavdelningen. Våldshoteln och kriminaljouren var de arbetsplatser som hade högst status och flest sökande.

Man kunde så småningom söka inspektörs-tjänst och få möjlighet att gå en mängd utbildningar- bl.a. i olika nivåer av förhörsteknik. På krim-rotlarna arbetade ärrade och rutinerade, äldre kollegor med ärendena. Tack vare rotelindelningen var man experter på sin respektive brottskategori. Man arbetade tätt ihop med Åklagarmyndigheten som hade lokaler i närheten. Dom erfarna kriminalarna hade även en bra kontakt med "buset" och fick inte sällan information från den undre världen.

Ordningspoliserna höll eller skrev sällan några förhör. Avrapporteringen skedde på blanketten "Anmälan" som bestod av ett set med karbonpaper emellan. Blanketten skrevs oftast på en handjagad skrivmaskin med hjälp av pekfingrarna. Avrapporteringen var många gånger ytterst kortfattad och lämnade en del att önska. Resten av utredningsarbetet överläts till "krimmarna."

Fram till mitten av 90-talet var det inga problem med bemanningen. Radiobilarna som skulle sköta måsteverksamheten var fyllda. Det var kö med sökanden till krimjourerna. Varje polisdistrikt var självförsörjande och oavsett om du hade funktion som radiobilpolis eller utredare så arbetade du normalt i ditt eget ansvarsområde. Detta möjliggjorde att alla var motiverade och hade en person och lokalkännedom som är avundsvärd idag. Förutom radiobilpoliserna hade områdena egna kvarterspoliser som kände alla ungdomar och visste vilka som riskerade att hamna på glid.

Rotlar och kriminaljour hade en imponerande bemanning med dagens mått mätt. Jourpoliserna var ofta snabbt ute på en brottsplats och kunde direkt påbörja utredningsarbetet. Ibland till och med före den uniformerade personalen. Vid ett tillfälle som gällde ett mordfall var krimjouren på brottsplatsen före ordningspatrullen.

Gärningsmannen hade försökt elda upp liket och när utredarna kom till platsen brann det fortfarande runt mordoffret. Bokstavligt talat är ett mer rykande färskt fall svårt att tänka sig.

Arbetsinsatsen kännetecknades överlag av engagemang och ren arbetsglädje. Ingen pinn-jakt och inga sparbeting existerade. Inga nya managementteorier, flödesscheman eller omorganisationer satte käppar i hjulet för brottsbekämpningen. Framför allt kände alla en stolthet i att vara polis.

Idag är det en ny tid och en annan verklighet. Brottsligheten ser definitivt inte ut som för 20 - 30 år sedan. Kraven på svensk polis är naturligtvis mycket högre idag. Våld och hot är vardagsmat för personalen. Känslan av att inte räkna till är ständigt närvarande.

Den tekniska utvecklingen har i viss mån underlättat den brottsutredande verksamheten samtidigt som den inneburit nya utmaningar i form av nya brottskategorier. Jobbet har definitivt inte blivit lättare genom åren.

Samtidigt har den svenska polisen blivit bättre utbildad, fått bättre utrustning samt en mer ändamålsenlig och modern organisation. Detta har möjliggjort en större flexibilitet och ökade möjligheter till samordning.

Varför har vi då så svårt att rekrytera utredare till jourverksamheten idag? Hur har det kommit sig att man gått från att vara ett statusjobb till att bli en oattraktiv arbetsplats?

Våra joursektioner är idag kraftigt underbemannade och klarar sig enbart med hjälp av våra PA-roterare. Det har de senaste åren varit extremt svårt att rekrytera nya medarbetare. Mini bemanning är i dagsläget mer regel än undantag. Övertidsuttagen har skjutit i höjden.

otlarna då och nu

Lars Alvarsjö på jobbet

Våra jourutredare tvingas hela tiden täcka luckor på andra stationer, utföra transporter till rätten eller förvaren och ansvara för anmälningsupptagning via receptioner och telefon. Antalet kollegor med erfarenhet av utredningsverksamhet är idag en bristvara. Nya PA får lära sig jobbet i stort sett på egen hand. Om vi inte har äldre kollegor som kan lära upp framtidens kriminalpoliser hur kommer då utredningsresultaten se ut om några år? Samma dilemma råder när det gäller våra jourförundersökningsledare. Ständiga vakanser och nyrekryteringar är vardag. Hur påverkar detta kvalitén på våra förundersökningar? Hur ser rättssäkerheten ut när det gäller våra utredningar?

Ett annat stort problem är den ökade arbetsbelastningen för stationsbefälen. Efter införandet av den nya jourorganisationen har arbetsmiljön för stationsbefälen försämrats drastiskt. Ärendinflödet har ökat markant och den stressiga arbetssituationen riskerar att leda till arbetsrelaterade sjukdomar. Avsaknaden av administrativt stöd på joursektionen är givetvis en bidragande orsak till den dåliga arbetsmiljön.

Tyvärr har jag likt GW:s romanfigur Lars Martin Johansson inte förmågan att se runt hörn. Dock är jag övertygad om att vi i framtiden måste höja statusen på polisyrket som helhet. Inte bara för de som jobbar i våra mest utsatta områden.

Statusen och arbetsvillkoren måste höjas även för de som kämpar i övrig 24-7-verksamhet. Jourerna måste en gång för alla bemannas efter inflödet i verksamheten. Detta för att kunna bedriva vår utredningsverksamhet på ett rättssäkert sätt men också vara en attraktivare arbetsplats. Ett steg på vägen att nå det målet är att inrätta ett administrativt stöd som är värt namnet. Kanske är de nya 50/50 tjänsterna ett sätt locka nya medarbetare. Det gäller dock att ha förmågan att kunna behålla dem över tid. Det är en absolut nödvändighet för att säkerställa försörjningen av framtidens erfarna brottsutredare!

Långt ifrån allt var bättre förr men en del!

**Lars Alvarsjö
Stationsbefäl/PO Stockholm syd**

Den första januari träder nya regler i kraft i det statliga pensionsavtalet PA 16.

Avd II (födda 1987 eller tidigare)

För den del av tjänstepensionen som utgörs av så kallad premiebestämd ålderspension (individuell och kompletterande) träder nya och förbättrade regler för intjänande av pension i kraft vid årsskiftet 2018/2019.

1. Förbättrat pensionsintjänande vid frånvaro på grund av föräldraledighet med stöd av föräldraledighetslagen eller vid ledighet med rätt till graviditetspenning

Beräkningen av pensionspremie ska i dessa fall göras som om ledigheten inte hade ägt rum.

Förändringen innebär en viktig förbättring för

Det innebär en förbättring för:

- den som är föräldraledig längre tid än 18 månader efter ett barns födelse,
- den som är ledig med rätt till tillfällig föräldrapenning (VAB),
- den som under graviditet är ledig med rätt till graviditetspenning från Försäkringskassan.

2. Lönevaxling genom enskild överenskommelse

När en arbetstagare genom enskild överenskommelse avstår lön i form av bruttolöneavdrag för extra premier till ålderspension, tydliggörs med verkan från årsskiftet 2018/2019 i pensionsavtalet att sänkningen av bruttolönen genom lönevaxling inte ska påverka premieberäkningen till tjänstepensionen i övrigt. Beräkningen av de sistnämnda premierna ska göras som om bruttolöneavståendet inte hade skett.

Lönevaxling till pension genom ett lokalt kollektivavtal påverkas inte av förändringen.

Avdelning I (födda 1988 eller senare)

3. Ny regel för placering av pensionspremie vid lönevaxling genom ett lokalt kollektivavtal

Den extra pensionspremien placeras från och med 1 januari 2019 i den del av tjänstepensionen som benämns ålderspension flex. Till och med december 2018 har sådana extra pensionspremier placerats i ålderspension obligatorisk (Kåpan Tjänste). Förändringen görs för att på sikt möjliggöra mer flexibla uttagsmöjligheter för det extra pensionssparandet.

Vad fanns före

"HÖJDARNA LÄSER FÖRENINGSNYTT"

löd rubriken över artikeln "Rikspolischefen Carl Persson läste vår artikel "Bort med VW-bussarna". Den innehöll en hel del saklig och välgrundad kritik mot VW-bussarna. Det handlade till stor del om de enskilda polisernas säkerhet. Artikeln irriterade Carl Persson så kraftigt att han själv fattade rödpennan och strök tre nya VW-bussar som enligt planerna skulle levererats till Stockholms polisdistrikt". Så skrev vi i nr 3/75 av Kamraternas Föreningsnytt.

Denna polisfackliga tidning som var föregångare till tidningen du just nu läser - hade ett mycket respektlöst förhållande till makten. Vi skrev ofta rakt ut vad de flesta - eller i alla fall många - poliser tänkte om ledningen och vi var inte väl sedda i t ex RPS korridorer.

Mer ur Föreningsnytt's historia får du läsa nedan:

Jag var alltså med och redigerade föreningen Kamraternas lilla elaka tidning FÖRENINGSNYTT under många år. Den digitala publiceringens tid låg åtskilliga årtionden bort. Vi bedrev ett rent hantverk med ångskrivmaskiner och små lösa bokstäver (s k gnuggisar) som fogades till rubriker. Ingen skulle tro det idag i det digitala tidevarvet.

Den här berättelsen om Föreningsnytt är inte en fullständig historik. Den är bara en rad nedslag här och där i det som rörde sig under åren i vårt lilla redaktionsrum på nedre botten under polisfackets lokaler på Bergsgatan 23. Rummet dominerades av två stora s k ljusbord. För framgångsrik layout på vita papper krävdes vid den tiden att man hade ett kraftigt ljus underifrån genom ljusbordens glasskiva.

Kamraterna? Den föreningen organiserade Stockholms obefordrade poliser. En del av er har kanske hört namnet – många troligen inte. Stockholms polisdistrikt som vi tillhörde begränsades av Stockholms stads gränser. Inom det området var poliserna, förutom de tjänstemässiga avgränsningarna i vaktdistrikt, också fackligt indelade i kategoriföreningar. Du som är verkligen intresserad av de s k kategoriföreningarna och bakgrunden – läs mer i polisfackets historia i Stockholmsområdet. Den finns rätt utförlig i en liten skrift som du lätt laddar ner från Blåljus hemsida.

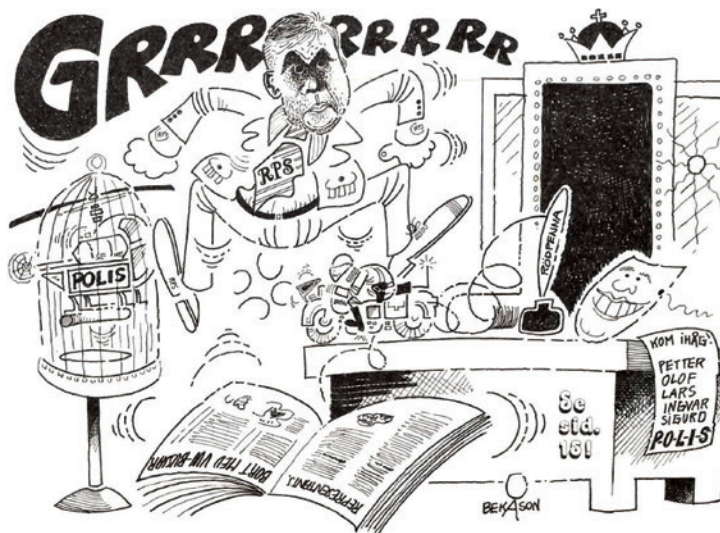
KÖRDE RADIOBIL IHOP

"Vi" skriver jag ovan med syftning på Föreningsnytt's redaktion. Den längsta perioden jag medverkade i var "vi" en medlem av föreningsstyrelsen (ingen nämnd, ingen glömd av de som växlade på posten) som bl a hade den mycket otacksamma uppgiften att meddela oss vad vi fick skriva och inte. Vidare tecknaren och redaktionsmedlemmen Björn Bekåson och så jag som skriver dessa rader. Björn och jag hade det mycket praktiska arrangemanget att vi dessutom körde radiobil ihop. Där besannades verkligen det gamla talesättet att man träffade sin kompis i tjänstebilen mer än fru och barn.

Styrelsemedlemmen hade naturligtvis betydligt säkrare information än vi om vad som rörde sig i de inre fackliga cirklarna och vad som kunde vara känsligt att skriva om t ex med tanke på pågående diskussioner med polisledningen. Vi fogade oss givetvis men från några av de här styrelsemedlemmarna fick vi höra att vi troligen hittade på en del av artikeluppslagen bara för att provocera dem till censur trots att vi väl förstod att ämnet inte skulle komma in i tidningen. Skulle förstås aldrig fallit oss in.

TAPPADE BÅDE DÖRR OCH EN POLIS

VW-bussarna var en av de rätt stora frågorna på 60- och 70-talen. Vi talar om den gamla modellen med motorn bak och vindrutan och frontplåten som ett bräckligt skydd mellan föraren, passageraren och en mötande frontalkrockare i hög fart.

Kamraterna förening för Stockholms polismän

Dessutom lyckades VW aldrig få rätsida på skjutdörrarna som hade en tendens att oväntat ramla – vid minst ett ryktbart tillfälle i en kurva under utryckning så att både dörr och en av poliserna kanade iväg över körbanan. Att det bara slutade med skrubbsår och plåtskador var inte Rps förtjänst.

Mest upprörande: att en polis tillika skyddsombud i Göteborg förde sådant väsen att Rps bara tvingades att bygga om bussarna i det distriktet. Enda alternativet som bjöds där var att skrota allihop. Men det gällde bara i Göteborg. I resten av landet fick de rulla på utan åtgärd.

JÄTTEFRÅGAN VAR OMORGANISATIONEN

Men 60- och 70-talens jättefråga var förstås omorganisationen som för lång tid kom att prägla stockholmspolisernas attityd till ledningen och polisernas (o)vilja att stanna i Stockholm. I stora drag handlade det om att minska 13 vaktdistrikt till sex och att decentralisera radiobilar och hundförare ut på de nya stora vaktdistrikten.

Förslaget föddes som en ren skrivbordsprodukt på Rps. Sedan bildades en kommitté där företrädare för polisledningen och polisfacket i Stockholm informerades om det färdiga förslaget (nån som känner igen sig från nyligen timade omorganisationer?).

e "POLISEN"?

Facket såg stora problem med de nya jättestationerna. Hur skulle t ex allmänheten reagera? Skulle inte polisen hellre försöka komma närmare befolkningen? Polisernas trivsel skulle också påverkas negativt i de här stora enheterna.

OBJEKTIVT FOG FÖR FÖRÄNDRINGAR

Rent objektivt fanns det visst fog för förändringar. Vakt-distriktsorganisationen hade rötter från senare hälften av 1800-talet. Att driva 13 dygnetruntöppna stationer med full uppsättning av t ex befäl och anmälningssupptagning slutade personal. Men hade personalen fått medverka från början vid hela framtagningen av förslaget hade säkert flera smidiga mellanlägen kunnat arbetas fram som ändå tillgodosett behovet av rationalisering. De hade troligen även varit mer positiva för allmänheten som polisen skulle tjäna. Kanske hade polisfackets medverkan lett till något liknande den närpolisreform som sjösattes 20 år senare? Men Rps vek inte en tum.

Ställda inför polisfackets negativa reaktion på organisationsförslaget plockade Rps fram sitt säkraste vapen – polislönefrågan. Polisens löner hade släpat efter betänkligt. Något behövde göras. Då meddelar Rps att om vi godkänner omorganisation kan det bli grund för särskilda förhandlingar som kan tas upp efter en omfattande förändring av organisation och som kan ge god utdelning. Säger vi nej blir det inga sådana förhandlingar och lönefrågan läggs på is. Vilken facklig företrädare önskar bli känd som den som sabbat viktiga löneförhandlingar? Rps dekret genomfördes våren 1972.

VAD SKA INTE HELA SOPPAN HA KOSTAT?

Ser man tillbaka på skeendet med rätt lång erfarenhet av tiden både före och efter omorganisationen känns att någonstans 1972 förlorade allmänheten sin känsla för stockholmspolisens. Borta var de välkända och oftast rätt mänskliga konstaplarna som patrullerade i innerstad och i lokala centra i förorten. Kontakten kunde väl variera men synliga var poliserna. Efter omorganisationen ersattes de av VW-bussar som ilade förbi mer eller mindre fullsatta med poliser som skyttade bakom rutorna. Kraftsamling kallade Rps det för. Och jag är säker på att vårt rykte skadades allvarligt när en sådan buss stannade kallad till ett jobb som krävde uppmärksamhet av max en polis och resten satt sysslolösa kvar i skuffen. Vad ska folk ha trott?

Arbetsgivaren fick hursomhelst sin dom som kom att utdelas av personalutvecklingen. Efter några år hade vakanserna inom bara ordningspolisen i Stockholm stigit till runt 600 tomma tjänster. Mot 70-talets sista år hade över 1100 ordningspoliser lämnat stan. Staten tvingades besluta om en omfattande inkommandering med traktamente mm av poliser från övriga landet till Stockholms gator. De poliser som slutade i Stockholm intervjuades av myndigheten innan de åkte till polistjänst ute i landet. En stor majoritet uppgav "omorganisationen" som huvudorsak till flytten. Vad ska inte hela soppan ha kostat statsmakten? Historien har upprepat sig i modern tid med den tråkiga skillnaden att nu har poliserna slutat helt i stället för att flytta.

MYSTISKT VÄSTTYSKT MILITÄRFLYGPLAN

1977 gick föreningen Kamraterna ut med enkät till medlemmarna och fick ett dystert resultat. Våldigt många ordningspoliser är placerade i Stockholm mot sin vilja för att fylla de stora luckorna i den yttre tjänsten. Flertalet av de tvångskommenderade har bara en sak för ögonen och det är att flytta tillbaka till de delar av Sverige där de vill vara poliser. Det går ut över arbetsinsatserna och sammanhållningen. Att sedan arbetsgivaren sett till att placera flertalet vakanser inom yttre tjänsten och låter t ex krim slippa undan med proportionerligt betydligt färre personalluckor gjorde inte saken bättre.

1977 inträffar också händelserna på dåvarande västtyska ambassaden på Gärdet. Föreningsnytt ger naturligtvis händelsen stort utrymme inte minst därför att det var enbart tur och inte minsta inslag av skicklig ledning som gjorde att inte svenska poliser dog eller skadades allvarligt. Föreningsnytt ägnade också åtskilliga spalter åt det mystiska tyska militärflygplan som landade. I det fanns tyska regeringsföreträdare men också t ex tre kriminalare från Bundeskriminalamt i Wiesbaden och chefen för den mobila insatsstyrkan i Hamburg. Dessa lämnade planet och fördes i polisbilar förbi tull- och passkontroll in till Stockholm. Men kvar i planet fanns ca 15 personer som aldrig lämnade det utan återvände direkt till Tyskland sedan dramat fått sin upplösning.

EN HELT FANTASTISK BEDRIFT

Föreningsnytt vidarebefordrade starka indicier som framkommit för att de 15 var ur GSG9, den västtyska specialstyrkan Grenzschutzgruppe9, som bl a samma år hade bakom sig en i stora delar framgångsrik stormning av ett kapat Lufthansaplan som tvingats landa i Somalias huvudstad Mogadishu. Tre av kaparna dödades vid fritagningen men gisslan undkom oskadd – en helt fantastisk bedrift på den platsen vid den tiden. Föreningsnytt hade naturligtvis inte artikeln som något hänt-i-veckan reportage utan syftet var att visa att Sverige hade helt otillräckliga polisiära resurser för att reda upp liknande situationer och att den saken behövde åtgärdas.

Föreningsnytt hamnade de här åren ofta i de stora tidningarnas spalter. Men ingen gång som den då vi hade ett representantskap där yrkesetik var på dagordningen. Företrädare för olika enheter vittnade om oacceptabelt uppträdande från chefer. Gemensamt för berättelserna var att oegentligheterna fick pågå utan att högre chefer ingrep. Jag gissar att flera deltagare i mötet tänkte på hur otroligt påpassade poliser i yttre tjänst är och hur anmälningarna duggar tätt över dem. Möjligen fanns de tankarna kvar när punkten på dagordningen var på väg att avslutas och jag räckte upp handen och sa: Det här skriver vi väl om i Föreningsnytt? I vilket fall så kom det inga protester och artikeln blev införd. Givetvis utan namns nämnande.

ETT OHERRANS LIV I MEDIERNA

Det blev ett oherrans liv i medierna – både de tryckta och de sända. Gunno Gunnmo som då var Kamraternas ordförande och Föreningsnytt's ansvarige utgivare fick ställa upp och kommentera. Jag minns en TV-intervju där han sa ungefär: "Jag tar fullt ansvar för det som skrivits. Referatet är korrekt och det som beskrivits är ett verkligt problem".

Hur många höjdare hade inte tagit chansen att backa och skylla på redaktionen? Jag stärktes i min uppfattning att Gunno är en person att lita på och en bra kille att ha med när det stormar. På ett senare representantskap framfördes hård kritik mot publiceringen från några enheter. Men från VD3 (dåv Kungsholmen) sa man emot:

- Vi var ju överens om det här på mötet då etiken togs upp. Då är det väl vår skyldighet att ställa upp bakom styrelsen och stötta dom!

- Enligt min mening har vi inte fått någon dålig press eller förlorat något på etikartiklarna, ansåg Gunno. Vi har fört en debatt mot medborgarvittnen, mot utanförutredning av påstådda polisbrott, vi har hävdatt att bara är polisen som kan rensa upp inom polisen när det behövs. Hittills har vi talat för döva öron. Men efter etikartiklarna lyssnar man plötsligt på oss, fortsatte Gunno. Vi har vunnit i trovärdighet. **Vi har visat att vi menar allvar.**

Så var artiklarna alltså värda allt obehag. Det blev bra trots att det faktiskt var sveltigt ett tag.

Innan POLISEN fanns Ka

KVINNLIGA POLISER DEBATTERADES FLITIGT

Kamraterna fyllde 75 år 1978. Det firades på många trevliga sätt med en stor familjefest i grönskan runt polis-skolan. Vädergudarna som kunde ha sabbat var på ovanlig gott humör. Vill du läsa mer om hur det var att vara polis här 1903 och tidigare går det bra att ladda ner Stockholms polisfackliga historia som jag nämnde ovan. Du hittar den som pdf-fil i spalten näst längst till höger högst upp på hemsidan www.blajus.nu.

På den tiden då verksamheten bedrevs i turlag och platserna i radiobilarna var mer eller mindre fasta kände arbetsledarna på polis-radien bemanningen i radiobilarna mycket väl. De lyckades i de flesta fall bra med att skicka rätt radiobil till rätt jobb. Och då handlade det inte alls bara om bedömning av muskelmassa. Det finns en massa andra faktorer som en god arbetsledare inom polisen vet att ta hänsyn till så långt det nu går.

Kvinnliga poliser debatterades flitigt nu när de numerärt blivit ett vardagligt inslag i jobbet. Kritiken mot att trafikvakterna fick vara med i Kamraterna gjorde sig också påmind fastän i andra tonarter. Trafikvakter och poliser jobbade ju inte ihop på gatorna. Debatten i de här frågorna hade en del väldigt dystra inslag av ren kvinnofientlighet och förtjänar mest att förbigås med tystnad. Att dra fram dem ljuset i denna moderna (?) tid kan ge oss som jobbade då lite dåligt rykte.

"ÄR VI KVINNOR EN SÄKERHETS-RISK?"

Det motionerades en hel del om kvinnor till Kamraternas stämma och ett vanligt tema var att de inte skulle släppas in i radiobilarna.

Man påpekade att jobbet där är i den rena frontlinjen mot brottsligheten. "Är vi kvinnor en säkerhetsrisk", frågade sig en insändarförfattare i Föreningsnytt. Fackstyrelsen replikerade att det hela handlade om arbetsledning.

TRAFIKVAKTER I POLISFACKET UNDER DEBATT

Men hur man på den tiden än ville se det var kvinnor i polisuniform trots allt kolleger vilket är ett väldigt starkt begrepp i ett så utsatt yrke som polisens. Det är däremot inte trafikvakter och ansågs därför av en del inte vara berättigade till samma hänsyn som poliser. Droppen blev när en polisförening ute i landet motionerade till en kongress att de borde uteslutas ur Polisförbundet. Även inom föreningen Kamraterna motionerades mot trafikvakternas närvaro och inflytande i det polisfackliga livet. Ståndpunkten från en rad styrelser genom åren blev att det enda sättet trafikvakterna kommer att lämna Kamraterna på är efter egen begäran. Så blev det också till sist under odramatiska former. De efterlämnade minnet av goda fackliga insatser med mycket hårt arbete och inte minst en rejäl summa fackavgifter genom åren.

Claes Cassel

GUNNO GUNNMO FÖRBUNDETS ORDFÖRANDE

1983 var ett viktigt år. Det var nämligen då Polisförbundets kongress för första gången sedan 1903 valde en stockholmspolis till sin ordförande när klubban föll på sommaren i Malmö och Gunno Gunnmo klev in på posten.

En kuriositet dök upp i Föreningsnytt's spalter. Ett mittuppslag ägnades en betraktelse av Sven Stolpe under rubriken "Polisen ska skydda våra djupaste värden". Sven Stolpe var på den tiden en betydande litterär person om än redan då ganska gammaldags. Men det kändes ändå fint att ha med honom. Begreppet "bildning" var väldigt viktigt inom den fackliga rörelsen i Sverige under framförallt under förra hälften av 1900-talet. Det kändes kul att ha med en bildningsgigant som Sven Stolpe i Föreningsnytt.

SKOTTEN PÅ SVEAVÄGEN

Vi tog upp ABAB i tunnelbanan mycket och ofta i Föreningsnytt de här åren. I de enorma vakansernas spår hade tunnelbanebevakning eftersatts som all annan ordningshållning. Istället skickades Allmänna Bevaknings AB in och tog jobbet. Det var inget fel på ABAB:s vakter. Jämförda med många av sina kolleger i branschen höll de en mycket hygglig standard. Problemet var att de fullgjorde renodlat polisjobb nere i tunnelbanan.

Skotten på Sveavägen föll. Statsminister Olof Palme rycktes tragiskt bort från sin familj och från Sverige som väl knappt än idag har hämtat sig helt från chocken. Polisen blev illa åtgången för insatsen både akut och på sikt. Att mordet inte klarats upp är något vi troligen får leva med men för poliser är det extra känsligt – vad kunde vi gjort annorlunda – vad är det vi har missat – vad är det vi inte har förstått?

APPLÅDER VÄRDIGA EN ROCK-STJÄRNA

Några hundra meter längre upp på Sveavägen inne i Konserthuset kom senare en av de polisfackliga stunder många av oss troligen minns som en av de mera högtidliga. Gunno Gunnmo talade för kampanjen "POLISLÖN15.000NU". Det gavs svar som kom från de poliser som fyllde hela Konserthuset var av det slaget att en internationell rockstjärna skulle blivit avundsjuk. Ett stort ögonblick – sammanhållningen var kompakt. Föreningsnytt manade till konfliktberedskap. Lite onödigt – den fanns i varje del av polisdistriktet.

Vi samlades senare till en extrakongress i Lidingö som satt och väntade på att fatta beslut om de avgörande faktorer som förhandlingarna kunde leda till. Allt slutade i besvikelse. Paraplyorganisationen TCO-S svek oss i grunden och vägrade att ta polislönerna till konflikt. Man ska inte hämnas – det leder sällan till något positivt ens för en själv. Men nog värmdes det lite ändå när TCO-S flera år senare begärde vår solidaritet och våra medlemsavgifter till deras arbetslöshetsförsäkring och vi sa nej. Lite för det där med polislönen men naturligtvis mest för att vår arbetslöshet räknas i enstaka procent och de kostnader som uppstår kan Polisförbundet klara utan den försäkringen.

LONDONS POLISCHEF HADE PATRULLERAT

Rikspolischefen och (läns)polismästaren i Stockholms polishus fick som nämnts vara beredda på åtskillig kritik i Föreningsnytt eftersom de med all rätt hölls ytterst ansvariga för de arbetsförhållanden som på olika sätt drabbade Kamraternas medlemmar. Eftersom jag och en flygtokig son planerade en Londonresa till ett RAF-jubileum runt skiftet mellan 80- och 90-tal tyckte jag det kunde vara kul att för Föreningsnytt intervjua Londons polischef om vilka likheter som möjligtvis kunde finnas med Stockholm.

KAMRATERNAS

FÖRENINGSNYTT

TIDSKRIFT FÖR KAMRATERNA, FÖRENING FÖR STOCKHOLMS POLISMAN

2 1986

Jag skrev till Scotland Yard och bad om en timme. Jag fick ett snorkigt svar från någon PR-avd att Londons polischef inte hade tid med sånt. På något vis fick dåvarande länspolismästaren Sven-Åke Hjälmsroth reda på det och eftersom han var personligt bekant med sin kollega i London lyfte han luren och undrade om denne kunde göra honom en tjänst och ta emot mig. En vecka senare kom ett vänligt brev från samma PR-avd i London med inbjudan till en intervju. Sven-Åke var inte den som tog kritik om tjänsten personligt. Det blev ett bra reportage.

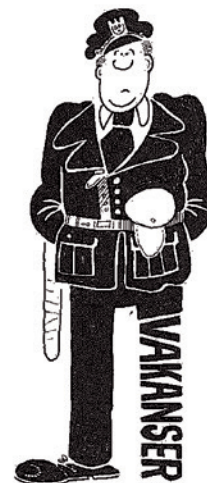
Bl a gjorde vi ett stort nummer av att världsstadens polischef visade sig ha börjat sin bana som patrullerande polis på Londons gator.

LÅT GÅ BARA DET INTE BLIR EN VANA

Och i åren runt decennieskiftet mellan 80- och 90-tal förändrades Stockholmspolisens organisationsramar i grunden. Polisområden infördes, länspolisen och närpolicen närmade sig och tiden hade gått ifrån föreningen Kamraterna. Fackets organisation måste naturligtvis anpassas till verkets. Jag kan inte förneka blandade känslor när klubban föll på den extrastämma som fattade beslutet att Kamraterna skulle upphöra och därmed Föreningsnytt.

Tidningen Polisen ersatte. Och den framställdes i dator i tidens anda. Men det redaktionella var fortsatt kul att hålla på med. Så länge det nu varade. Jag rekryterades till arbetsgivaren hösten 1994 och då var det slut med medverkan i tidningen Polisen. Men det var händelsevis redan bestämt att jag skulle ingå i presidiet för kommande årsmöte 1995 i polisfacket. Jag frågade Sven-Åke Hjälmsroth och han sa vänligt - låt gå, bara det inte blir någon vana.

Claes Cassel
Teckningar Björn Bekåson

MED EN TÅR I MIN VRÅ MOT FRAMTIDEN VI GÅ

1970-talet

Kamraternas Föreningsnytt gavs ut mellan år 1970 och år 1994. 1970 ska den ges ut sex gånger per år tre på våren och tre på hösten, den består inte av så många sidor då och trycktes då i 1 500 ex. till en kostnad av 477:00 kronor. NR 7 maj 1970 står det i förordet om det "lönar" sig att ge ut denna skrift. "Skulle nästkommande representantskap anse att värdet av detta FÖRENINGSNYTT inte står i proportion till kostnaden måste en återgång till annat utförande ske". Annat utförande då var stencilmeddelanden vilket var den snabbaste informationsvägen och man eftersökte redan då material, uppslag och idéer till Föreningsnytt.

I samma utgåva finns även insändare som beskriver "korridorsnacket" "VAD GÖR KAMRATERNA??" Insändaren uppmanar medlemmarna att engagera sig fackligt genom att gå på fackmöten och skaffa sig riktig information. "Då kan föreningen vinna ännu större segrar till fromma plånboken och trivsel på arbetsplatsen"

I Föreningsnytt i juni 1971 finns en insändare som beskriver hur interner matstreckar och regering m.fl. är där och lovar mer vård och mer frihet. De lågavlönade poliserna gör allt de kan för att hålla ordning i samhället får istället "De får brottas med interna problem såsom underbemannning, dåliga löner, indragna semestrar över helger osv. En nyanställd polisman har f.n. c:a 1.400/mån. Horribelt!!"

I Föreningsnytt 1 juni 1975 står det med versaler "GÖR DIN EGEN TURLISTA" Arbetstiden ska kortas enligt ett nytt avtal men hur är knäckfrågan, fler fridagar vill facket men i avtalstexten står förkortad dagarbetsid. "Utgångsläget för turlisteöverläggningarna kunde ha varit bättre. Det är dock klart att polisledningen i Stockholm har större förståelse för personalens önskemål än rps."

NR 3 1975 rubrik "Starkt fack behöver vi – inte mera papper från RPS" Det pågick en översyn hur personalpolitiken skulle utformas i framtiden på RPS och från facket fanns farhågan att det skulle bli en bok på flera hundra sidor som bara kommer att läsas av redan frälsta. "Kommer detta inte då att uppfattas som ännu ett "sånt där djävla papper" som ökar centralstyrningen och försvårar lokalanpassningen och smidighet?"

NR 7 1978 rubrik "Rätten urholkas i vaktbolags-Sverige" Det anställs mer väktare och ordningsvakter främst för att bevaka snatterier och stölder i butiker. Arbetsuppgifter som tidigare polisen hanterat utförs nu av väktare och ordningsvakter som är anställda av företag som samhället inte har någon insyn i. "Väktarpersonalen har till följd bristande utbildning och avsaknad av reella befogenheterna ofta i synnerligen svåra situationer mer och mer börjat gå vid sidan av den lagstiftning som skapats för att vi kallar rätts-säkerhet skall kunna anses föreligga"

NR 8 1979 är ledorden in i åttiotalet SKYDDA, HJÄLPA OCH STÄLLA TILL RÄTTA

1980-talet

NR 2 av Föreningsnytt 1980 benämns ett begrepp POLIS-ROLL-80. I en artikel beskrivs vad som krävs för att polisen ska klara sitt uppdrag nämligen "En välorganiserad ordningspolis" Att utryckningsverksamheten är primär för ordningspolisen och en förutsättning för annan form av övervakning som fotpatrullering och områdespoliser ska kunna utvecklas. Det är också en förutsättning för att bibehålla allmänhetens förtroende, att polisen kommer!

NR 4 1982 ägnas i sin helhet åt en undersökning som handlas om stress, den utfördes under 1978-1980. Några slutsatser, föräldrar i skift har det tuffast, hjärtat påverkas och stresshormonerna är igång dygnet runt hos nattarbetare...

NR 3 1983 finns rubriken "VÅLD MOT POLIS ÖKAR LAVINARTAT" Utifrån tillbud och arbetskadorna finns det miljöer som kan kallas som extrema riskmiljöer t.ex. T-centralen, Centralisation, Djurgården och större idrotts-evenemang och popgalor. Utifrån det ska arbetsskorna och tillbuden granskas särskilt under en period i Stockholmspolisens regionala skyddskommitté.

NR 6 1984 ägnas åt "Norrmalmsutredningen" det är 18 att-satser med förändringar, en del "praktiska" saker som handlar om fler kommissariatjänster, OT-rummet vid T-centralen Norra avskaffas och omplaceringar och fler åtgärder. Bakgrunden var anklagelser om att en del poliser i VD 1 använt obefogat våld, "Batongligan" blev ett beryktat begrepp. Ett par åtgärder efter utredningen var att en arresthiss stängdes av, då det skulle ha varit en plats för våldsanvändning, men även att lönesättningen för storstadspoliser diskuterades, eftersom arbetsmiljön var särskilt utsatt.

NR 1 1985 finns en rubrik "Åter till svart-vitt Starkare Motorer" Det handlar om att poliser inte uppskattade det nya utryckningsfordonet som är vitt med blå/gula stripes "hockeyklubban" istället för den tidigare målade svart/vita färgen på polisbilarna. I Stockholm har 3 500 poliser ställt sig bakom remissvaret att de svart/vita fordonen ska "komma" tillbaka, det var inte av poliserna någon som tillfrågades innan förändring skedde. "Vi vill synas och höras i trafiken, det är en enkel och klar skyddsfråga"

VÅRA BILAR:

Åter till svart-vitt Starkare motorer

NR 5 1985 "RPS utreder enkelpatrull mot fackets vilja" Utredningen handlar om att patrullera ENSAM i bil eller hör och häpna till fots för att öka synligheten. "Rikspolisstyrelsen är säkert bra på att distribuera blankeetter till polisväsendet. Polisarbetet på fältet klarar vi fint själva"

NR 5 1986, den 31 augusti anordnar Kamraterna Polisens dag med polisparad från Kungsträdgården mot Gröna Lund under slogan "Stockholmspolis i nöd och lust". På Gröna Lund finns en mängd evenemang, t.ex. uppvisning av polishundar, kasperteater med trafikundervisning och både dam- och herrkören deltar, syfte att marknadsföra yrkesrollen för allmänheten.

or från förr

NR 2 1987 "500 nya pistoler i vår Föredelning diskuteras" De första Sig Sauer har kommit till Stockholm och inom några år beräknas alla i Stockholm tilldelats tjänstevapnet. Nr 6 1988, Skansen, "5000 i sol och blåst" på Polisens dag", den invigdes av Prins Bertil som var där tillsammans med prinsessan Lillian. Bilparad med polisbilar genom tiderna visades upp, på plats var t.ex. mc-förare och elefanter som vägdes på trafikpolisens väg för tunga fordon.

NR 5 1989, kampanjen "15 000 NU" tog avstamp i Stockholm den 11/9-89 på Konserthuset där Gunno Gunnmo talade för 2 500 poliser som gav sitt stöd till kampanjen.

FÖRENINGSNYTT

TIDSKRIFT FÖR KAMRATERNA, FÖRENING FÖR STOCKHOLMS POLISMÄN

Beslutsamma,
kampvilliga!
Kraven
växer fram
ur de breda
medlems-
leden...

...och strejk
mot en
kallsinnig
motpart
verkar
ofrånkomlig
men...

1990-talet

NR 6 1990, En insändare av en polis som ger stark kritik efter att Göran Lindberg, dåvarande rektor på PHS, uttalat sig om framtidens polis och mer specialister som t.ex. arkeologer och ekonomer med kortare utbildning genom att säga "i framtiden vill vi inte ha poliser med små huvuden och stora kroppar". Insändaren pekar på vad man ska då plocka bort från polisutbildningen, polislagen, trafikutbildningen eller tjänstevapenutbildningen?! Insändaren skriver hur en enig kongress biföll motion 121 "att bibehålla en gemensam polisiär grundutbildning lika för alla".

Göran Lindbergs svar är att i sak håller han med insändaren och att den specialistkompetens ska användas inom de områden där de är specialister med viss "polisiär" utbildning för att kunna fungera inom verksamheten.

Nr 1 1991 "Man kan inte lita på RPS – LEDNINGEN" "Så rullar lönekarusellen vidare i Rikspolisstyrelsens regi. Någon demonregissör som lockar fram det bästa hos aktörerna har man inte sett röken av." Uppvärdering av svensk polis fortsätter det handlar om att efter fem år uppnå 15 000 i månaden i ett förutsägbart tariffsystem, kampen går vidare!

Nr 4 1991 "Vi har grepp på EM-92" Förberedelse inför sommaren och EM 1992. "Avspark den 10 juni 1992. Så mycket vet vi. Och tusen Stockholmspoliser skall klara sitt jobb. Det vet i alla fall Sture "Turbo" Larsson, kommissarie och chef för EM-kansliet i Stockholms pd. Trots att vi inte får vattenkanoner. Däremot får vandra inblandad Stockholmspolis fem (!) dagars utbildning"

Nr 2 1992 "Leif Widengrens begravning Kungsholmens kyrka 12 mars 1992" Han sköts till döds 17 februari 1992 i samband med en bevakning av en vädetransport i Högdalen. Mordet är det enda hittills ouppklarade polismordet.

Nr 2 1993 "FÖRSTA KVINNAN" Lars Salminen var valutskottets ordförande och han sa att det var historiskt att den första kvinnliga polisen någonsin har valts in i Kamraterna styrelse nämligen Anette Hedestedt från OTR, dåvarande s.k. länstrafiken.

Nr 3 1993 "Enmansutredaren Olof Egerstedt" Det ska bli åtta nya distrikt i Stockholm under en länsmyndighet samt ett 60-tal närpolisområden för att jobba småskaligt närmare medborgarna. Då drev facket också ett krav på Stockholmslön!

Egerstedt svarar "Jag vill inte uttala mig om det i det här skedet. Jag driver som sagt just nu en utredning om besparingar."

Nr 4 1994 ges det sista numret ut av Föreningsnytt Kamraterna

Nr 1 1994 "POLISEN facklig tidskrift för poliserna i Stockholms län" Tidningen Polisen föds, vår gemensamma kontakt inom länet.

Nr 5 1995 "750 SKYDDSPAKET" De första skyddspaketen delas ut i Stockholms län av arbetsgivaren. Tidigare har poliserna fått köpa sina västar själva och dra av i deklarationen vilket ibland inte godkändes... Skyddspaketen bestod av, skyddsväst, kängor, benskydd, andningsmask och förbandsutrustning.

Aktuella fråg

Nr 6-7 nov/dec 1997 Manifestationen den 27 november i Eriksdalshallen, missnöjet rör omorganisationen, närpolisorganisationen och de pengar som saknas. Mottot för manifestationen var Polis-Trygghet-Demokrati...

"Våra medlemmar började få nog av alla förändringar och omorganisationer, vilka inte var till gagn för arbetet utan endast syftade till att spara pengar, samtidigt som detta i hög grad även drabbade den allmänhet vi ska betjäna". Känns det igen?

1999 MALEXANDERMORDEN Olle Borén och Robert Karlström mördades 28 maj i Malexander. Det blev ett trauma för svensk polis. En stor del av vår tidning nr 3 för 1999 ägnades åt efterspelet. Bland annat ifrågasattes vissa medias gråtjournalistik beträffande en av gärningsmännen.

Polisen

Nr 3
juli -99

SVENSKA POLISFÖRBUNDETS
AVDELNING I STOCKHOLMS LÄN

Nr 5 dec 1999 Ytterligare en manifestation äger rum den här gången i Kungsträdgården den 26 november det var cirka 780 poliserna som arbetade gratis och fotpatrullerade i Kungsträdgården med omnejd för mer resurser för att förhindra en katastrofal utarmning av Stockholmspolisen.

POLIS - TRYGGHET - DEMOKRATI:
Massiv uppslutning i Kungsträdgården

Nr 1 juni 2002 lanseras "Blaljus.nu."

Nr 3 september 2003: Polisförbundet fyller 100 år, Förbundet bildades den 7 augusti 1903 Svenska Polisförbundet i Stockholm. 100-årsjubileet firades på med festligheter på kvällen i Wasa-Hallen på Djurgården där c:a 900 medlemmar bjöds in och 640 kom.

Nr 2 april 2004 beskriver den stora kommendering i januari 2004 där 1 500 poliser var förlagda på en båt/färja med anledning av regeringens folkmordskonferens.

or från förr

Nr 4 oktober 2004 är det reportage om Gay-förningen som deltagit i Prideparaden i uniform sen år 2002 efter beslut av Carin Götblad. Föreningen bildades 29 mars 2000.

Nr 3 september 2005 "Nya tider – Nya färger" Gult och blått lanserades som färgsättning på landets samtliga polisbilar.

Nr 4 november 2005 "INDIVIDUELL LÖN - För vem och HUR? Skrivning om individuell lön har funnits i avtalstext sedan ett tiotal år tillbaka och nu ska det börjas tillämpas i RALSEN 2004-2007 diskussioner pågår i en partsammansatt grupp.

Nr 5 december 2005 "POLISKONTOR – Polisens nya satsning" 59 närpolisstationer har nu blivit 30 och nu vill Länspolismästaren öppna 12-15 lokalkontor i segregerade områden.

Nr 3 oktober 2008 "Demonstration samlade 2000 medlemmar" mot det nya arbetstidsavtalet ATA/Polis som medförde väsentligare försämringar i "alla delar" som t.ex. mer arbetstid gentemot Stockholms dåvarande avtal, APS, som var bra. I ATA/Polis avtalet ingick också en pensionsuppgörelse, Kåpan extra, för våra medlemmar.

Nr 2 juli 2010 "Sveriges största poliskommendering – Någonsin" Över 2000 poliser arbetade under Kronprinsessan bröllop den 19 juni 2010 i Stockholm.

Nr 3 oktober 2010 på representantskapet i september valde Lena Nitz till Polisförbundets ordförande, den första kvinnan på posten.

Nr 3 november 2011 "No more peanuts" startades av Johan Svanestrand och budskapet var tydligt "Vi tjänar alldeles för lite" Polisförbundet var inte delaktiga men poliser i hela Sverige initierade olika manifestationer runt om i landet för att visa sitt missnöje. Vad är facket utan medlemmarna! INGENTING!

Nr 1 2014 "Mot en myndighet med Thomas Rolén" Rolén och Kajsa Möller från Genomförandekommittén var inbjudna till vår stämma i mars. De berättade om arbetet med omorganisationen av polisen till en myndighet och svarade på även frågor. Många frågor är olösta än idag och frågan är om årtionden av experiment med poliser och polisverksamhet är en faktor som ska elimineras och verkligen utvärderas för framtiden en gång för alla! Främst för medborgarna, de vi ska hjälpa och skydda och självklart förhindra att brott sker!

Nr 3 2014 Manifestationen i Kungsträdgården den 24 augusti blev ett firande det medförde att ingångslönen höjdes från 21 300 till 24 500, men det är tyvärr fortfarande oftast omöjligt för en ny konstapel att få ett lån till och köpa en bostad i Stockholm med omnejd!

Nr 4 2016 "Manifestation utan motstycke" utanför/mittemot Stadshuset samlades flera hundra poliser för att stödja kampanjen "Nu räcker det". I snålblåsten stod poliserna i en tyst manifestation och i Stadshuset pågick Nobelfirandet.

Nr 1 2017 "Stockholmaren älskar sina poliser" Fredagen den 7 april drabbades Stockholm av ett terrorbåd. Rakhmat Akilov stal och körde en lastbil med full fart längs gågatan, Drottninggatan, han mördade och skadade människor, vilket de drabbade kommer att ha med sig hela sitt liv. All kärlek till samtliga! Hans morbida handling lamslog Stockholm men människor som kunde hjälpte varandra, att komma hem eller få mat.

De som skyddade allmänheten, jagade och grep gärningsmannen var polisen.

Vi vet idag att några har fått en "nyinstiftad" utmärkelse gällande terrorbådet i form av medaljer i olika valörer, stort GRATTIS.

Vi poliser gör insatser och är lojala inför vårt uppdrag varje dag och varje natt SAMTLIGA POLISER är värda all uppskattning och mer därtill!

Oavsett om du är polis i en polisbil, i ett förhörssrum, i arrestmiljön, i lednings- utbildningsuppdrag, eller utför andra viktiga samhällsuppgifter...

VI ÄR DEMOKRATINS YTTERSTA GARANT!
Dit ingen vill åka eller ens vill vara, där är vi!

Medskick från en vanlig dödlig polis,
Ni som bestämmer och "äger" ekonomin se till att en bred långsiktig överenskommelse gällande polsen och främst poliserna gäller under lång tid framöver 2024 är kortsiktigt... se även till att hela rättskedjan finns med!

VÄNLIGEN Marie Fogman Göthberg Förbundsstyrelsen Stockholm

PS. Tidningen POLISEN går att läsa i PDF från nr 1 2008 till detta nummer på www.blaljus.nu

Där hålls polisdebatten levande och aktuell.

Red.

Arbetsmiljö på gång

Roger Östergren

Vad händer inom arbetsmiljön?

Ett nytt nationellt huvudskyddsombud, NHSO, är nu på plats. Patrik Danielsson från region Bergslagen har ersatt tidigare NHSO, Emma Cronberg. Patrik m.fl. från förbundsstyrelsen och ombudsmän hade, under vecka 48, ett tredagars möte med samtliga regioners huvudskyddsombud. Där diskuterades och lades upp strategi för hur skyddsorganisationen ska arbeta i framtiden och framför allt inför arbetet "Polisen 2024".

Genomförda skyddsronder, uppföljning, åtgärder och handlingsplaner av dessa ska nu sammanställas och redovisas.

Viktigt att skyddsorganisationen, på alla nivåer, är med i detta arbete. Information gällande skyddsronder finner man på Intrapolis – sök på skyddsronder.

Våra Arbetsplatsmöten (APM) och skyddskommittéer är viktiga forum, där arbetsmiljöfrågor ska tas upp och lösas.

Många Arbetsmiljöfrågor fortsätter att ligga på högkant och mycket arbete kvarstår.

Arbete med buller, civilanställdas arbete i riskmiljöer, ensamarbete och hot och våld ligger för närvarande för avgörande hos Arbetsmiljöverket (AV).

Det som främst framkommer i många arbetsmiljöfrågor är Polismyndighetens bristande arbete gällande det systematiska arbetsmiljöarbetet (SAM).

Skyddsorganisationen har under lång tid ställt krav på att arbetsgivaren att måste ta större ansvar att följa SAM.

Inför Polisen 2024 ligger många arbetsmiljöfrågor som måste omhändertas. De stora frågorna som identifierats är lokalförsörjning, rekrytering och kompetensförsörjning. För att komma framåt gällande lokaler krävs mer omfattande och strategiskt arbete. Regionen kommer att anställa en lokalstrateg. Ett tungt ansvar kommer att vila på denna person.

Förslag har framlagts att införa utrustningsråd och utbildningsråd på regional nivå. Beslut kommer att fattas inom kort.

På höstens medarbetardagar framfördes många uppfattningar och förslag till regionsledning. De flesta av dessa berörde arbetsmiljö. Arbetsgivaren har meddelat att man kommer att starta upp ett arbete med att omhänderta medarbetarnas förslag. Vi har framfört att skyddsorganisationen måste få möjlighet att medverka vid detta arbete.

Till sist - då detta är sista tidningen Polisen kommer vi fortsättningsvis att sprida ut information gällande arbetet med arbetsmiljöfrågor via Blåljus och andra kanaler istället.

Det var allt för denna gång. Vi hörs på annat sätt i framtiden.

Jag vill Passa på att önska er alla en riktigt God Jul och Gott Nytt År.

Roger Östergren
Samordnade HSO
Region Stockholm

REGIONEN RUNT

FO Stockholm Chef

Anette Öberg

Förbundsområde Stockholm Chef

Nu så här några veckor kvar innan nytt år finns det några saker att tänka på. Advents-pynt, julpynt, julklappar, julbord med job-barkompisarna är ju bara några saker av allt det andra.

På jobbet är det en mängd administrativa göromål som måste omhändertas för våra chefer. Vi fick höra om begreppet "den grova organiserade administrationen" och det projekt som polismästare Christian Agdur fått i sin nya funktion på region-kansliet. Låter som ett viktigt uppdrag för våra chefer att ta tag i tänker jag. Går det att rensa i detta kommer myndigheten vinna jättemycket på att få ut våra chefer i operativ verksamhet tillsammans med sin personal.

Vi i styrelsen har nyligen haft ett möte tillsammans med övriga storstadsregioner där vi enades om att detta var en väldigt viktig fråga att fortsätta att trycka på i.

Tillsammans med rekryteringsfrågan och möjligheten för regionpolischeferna att själva fatta beslut om möjlighet att ha fler biträdande chefer.

Inför kommande jobb med att göra polisen till en bättre och mer attraktiv arbetsplats fram till 2024 vill vi även återigen få in frågan om det inte är dags med en sjunde ledningsnivå. Vi kan se att UL området i den nya organisationen inte har fått den skjuts och utveckling som den förtjänar.

I vår interna kultur börjar det nu dra ihop sig till ombudsval ute på polisområden och enheter. Vi har startat upp valberedningen inför kommande årsmöte och jag vill passa på att berätta att jag inte kommer ställa upp på omval till ordförande.

Istället har jag sökt och fått ett chefsuppdrag i regionen. **Den här gången i Polisområde City. Vem som föreslås bli vår nästa ordförande kommer valberedningen presentera i god tid innan årsmötet.**

Att ha fått förmånen att vara ordförande dessa fyra år har varit otroligt givande och utmanande. Den största omorganisationen av svensk polis sedan 1965 där samtliga chefer sades upp för att konkurrensutsättas i en osäker värld där i stort sett allt skulle förändras har medfört stora ansträngningar på den fackliga sidan för att på något sätt bevaka och trycka på för våra medlemmars skull. Jag är full av respekt för och ödmjuk inför det nya chefskapet i den här myndigheten och jag hoppas och tror att jag fått med mig otroligt mycket facklig kunskap som jag kommer ha stor nytta av i min nya funktion.

Tack alla ni som utmanat, hejat och stöttat mig under de här fyra åren.

Nu när tidningen POLISEN trycks för sista gången vill jag också passa på att hylla Tommy Hansson i regionsstyrelsen som varit navet och drivkraften för att den här tidningen ska tryckas vid fyra tillfällen under året. Vet att det stundtals har känts kämpigt med att påminna oss att vi ska leverera. Du har ju också blåljus att jobba med, som ju är otroligt populär med sina omedelbara och färskas nyheter. Som tur är kommer blåljus.nu fortsätta att leverera långt efter att tidningen somnat in.

Anette Öberg, ordförande FO Stockholm Chef

Styrelsen i förbundsområde Stockholm Syd

Hänt och på G i Stockholm Syd

Dags att göra bokslut för ännu ett år fackligt i Stockholm SYD. Året har varit omväxlande. Hårt ansträngt klimat runt om med skjutningar och en hel del andra brott som tär på utredningsresursen. Vi har en ansträngd situation på vår jour och behovet av fler medarbetare är en prioriterad angelägenhet. Även BIN har haft en jobbig situation men har ändå blivit lite bättre efter den 6:6a som skrevs på grund av högt inflöde och knapp personalresurs.

En annan sak som också påverkar oss i SYD är stängningen av restaurangen i Flemingsbergshuset. Restaurangägaren Pekka Ranta som under flera år ansvarat för restaurangen väljer nu att gå i pension den 21 december. Det kommer på många sätt att påverka oss alla som jobbar i Flemingsbergshuset. Restaurangen har varit en samlingsplats för alla i huset och det är en viktig aspekt att få lunchtid ihop och träffas gemensamt under veckorna. Känns därför tråkigt att ingen annan entreprenör nappat på att ta över efter Pekka. Vi har fackligt på olika sätt försökt föreslå lösningar för

arbetsgivaren i olika forum men allt faller på bl.a hyressättningen vilket omöjliggör att kunna driva restaurangen med lönsamhet. Vi vill ta tillfället i akt och TACKA Pekka med personal för den tid han varit hos oss och önskar honom en bra pension.

I övrigt var vi iväg på föreningsråd med våra sektioner. Rådet anordnades under två dagar med övernattnings. Vi hade inbjudna gäster i form av Patrik Stridsman som redogjorde kring valberedningens arbete på regional nivå där Patrik är sammankallande. Ett uppskattat inslag var också ett föredrag av journalisten och författaren Marcus Lutteman som berättade om "El Choco" = Jonas Andersson som suttit i 4 år i ett Bolivianskt fängelse innan han lyckades bli fri och ta sig hem till Sverige. Mycket spännande och intressant föreläsning som gav många funderingar kring olika fängelsekulturer som skiljer sig markant från det system vi tillämpar i Sverige. Vi fick också en intressant berättelse om handeln med utrotningshotade djur och då främst noshörningshorn.

Dessa horn betingar bl.a ett högre värde än guld på den illegala marknaden.

Ulf Ask // Ordförande

LÖN

Gällande lön är Ingela Johansson och Ulf Ask med i lönenätverket för regionen och är löpande med i de samtal som förs i dessa frågor.

BIN

Det förs diskussioner regionalt gällande problematiken som finns på BIN i hela regionen. Det har skapats arbetsgrupper som ska försöka komma fram till en bra lösning på detta. Ingela Johansson är med i styrgruppen för PF regionalt. Styrgruppen har haft möte en gång i månaden, och nästa möte är den 19/12. Mer fullödlig redovisning av det arbetet kommer när vi är klara.

Ingela Johansson// 1:e vice ordförande

AKTUELL ARBETSMILJÖ I FÖRBUNDSOMRÅDET

Ett flertal arbetsmiljöfrågor står för dörren i polisområdet. En del frågor är nya och en del surdegar som hänger kvar med förhoppningar av lösningar inom kort.

EN RUNT

kholt Syd

Arbetsmiljöarbetet är ständigt pågående genom undersökningar-riskbedömningar-åtgärder – uppföljning med målet den goda arbetsmiljön.

En ständig problematik är upplevelsen av för hög arbetsbelastning kopplad till resurs utifrån AFS 2015:4 d v s när belastningen blir ett normalläge. Två begäran om åtgärder skickade 6:6A anmälningar har upprättats på området under senaste året med koppling till just arbetsbelastningen. Dessa avsåg sektionerna för grova brott och brott i nära relation.

Situationen har förbättrats efter dessa anmälningar då arbetsgivaren vidtagit adekvata åtgärder som förbättrat situationen. Ett exempel på detta är tilldelningen för polisområdet i SPETS.

Andra aktuella frågor är de nya aspiranternas skyddsvästar vilken avser en finsk väst med bristfällig passform.

Utrustningsvästen för poliser i yttre tjänst är en fråga som har lyfts i arbetsmiljönätverket i syfte att få utredd regionalt avseende vad som gäller.

Arbetsmiljöverket har genomfört två inspektioner i polisområdet avseende vådasskjutningar. En avseende en händelse i samband med hölstring av tjänstevapnet samt den andra avseende ficklampans placering på MP:5an utifrån gällande regelverk. Inspektionsmeddelande väntas inom kort.

Vi är i färd med att redovisa en psykosocial enkät på sektionerna Kansli och Brott i nära relation. Den har skett i samverkan med ST och SACO.

Vi har i förbundsområdet genomfört en grundläggande skyddsombudsutbildning för region Stockholm med ett 20-tal deltagare.

Vid detta tillfälle deltog två huvudskyddsombud nationellt från Region SYD vilka ämnar genomföra en liknande utbildning i sin region.

Robert Brindeby Samordnande Huvudskyddsombud

Styrelsen i Stockholm SYD vill också passa på att önska alla våra medlemmar en

RIKTIGT GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR

REGIONEN RUNT

FO Stockholm Nord

I förbundsområde Nord kan vi titta tillbaka på ett händelserikt 2018 när vi nu gör bokslut över året. På ett rent fackligt plan har vi haft stämman i region Stockholm och också polisförbundets kongress utöver det dagliga löpande fackliga arbetet. Det var ett riktigt demokratiår eftersom vi också hade ett riksdagsval. Ordförandeposterna i region Stockholm och på polisförbundet avhandlades friktionsfritt, emedan det har varit betydligt svårare för våra politiska partier att enas om vem som ska leda Sverige.

Likt våra politiker är ju fackliga företrädare förtroendevalda. En demokratisk process där alla som är med i polisförbundet kan göra sin röst hörd. Vid fikabordet, på ett APM eller vid ett årsmöte. Vi väljer ut kollegor som vi ger förtroendet att representera det polisiära kollektivet och att föra talan i gemensamma fackliga, ekonomiska, sociala och intellektuella intressefrågor. Byggstenarna till vårt fackliga mandat är våra medlemmar och deras engagemang. Det är grunden till vår legitimitet som förhandlingspartner och företrädare för en av samhällets mest utsatta yrkesgrupper.

Så inför 2019 gå på era årsmöten ute på lokalpolisområden, sektioner och polisområde. Läs och begrunda verksamhetsberättelserna. Gör er röst hörd och var engagerad. Vi väljer inte våra formella chefer inom polisen, men däremot de som ska företräda oss fackligt.

Vi står inför säkra utmaningar inför kommande år. Trots det rådande vintermörkret minns vi den extremt varma sommaren. Gissningsvis kan det vara en trend som vi måste ta höjd för. Ventilation och kyla på våra polisstationer för att säkerställa en dräglig arbetsmiljö. Vettig utrustning med t.ex. en anpassad personlig skyddsväst. Vi måste också få till ändamålsenliga tjänstebilar med plats för poliser och deras kopel.

RAKEL har ju visat sig vara svajigt där vi bl.a. hade ett längre avbrott i polisområde Nord. Det blir ju snabbt problematiskt när det inte finns något backup system. Våra rutiner vid radiobortfall har ju också visat sig ha en viss utvecklingspotential.

Det grova våldet fortsätter där skjutningar i det närmaste har blivit polisiära rutinärenden. Arbetsbelastningen på våra grova brottssektioner är fortsatt hög och på våra lokalpolisområden har höga utredningsbalanser normaliserats.

Patrik Gustavsson

Planeringsluckorna på våra lokalpolisområden fortsätter och den tillgängliga resursen för annat än rena brandkärsutryckningar är begränsad. I både Järfälla och Vällingby utgår det många gånger endast en radiobil, dock utan att vi går under minimibemanningen i polisområdet.

Beläggningen på arresten i Solna är hög och många gånger finns det inte plats för frihetsberövade som istället får transporteras till någon annan arrest i regionen. Det höga inflödet ställer krav på jourverksamheten som inte alltid hinner med. Därvid får andra sektioner som t.ex. BIN ta höjd för att hantera frihetsberövade under helger.

Trots att vi varit ett polisområde i drygt 3 år så är det fortsatt stora skillnader mellan våra lokalpolisområden. Det kan gälla planeringsförutsättningar, vilka möjligheter vi har att arbeta brottsförebyggande och LPO personal som fortfarande inte arbetar under samma tak. Inför sommarplaneringen hade personalen minst sagt röriga direktiv gällande antal veckoslutspass.

Plötsligt var vi ensamma i regionen om att kräva 12 pass på 8 veckor, vilket då betyder tjänstgöring mer än varannan helg för att få ihop det. När planeringen redan var lagt försökte man rätta till det, men det blev långt ifrån rättvist.

Är läget då nattsvart? Nja, det kanske man kan tro i vintermörkret med visst finns det möjligen ljusglimtar. 53 aspiranter hälsades välkomna till området i november. Ett välkommet tillskott i vår tunna blå linje, även om det självfallet ställer höga krav på instruktörer och handledare som i avvaktan på instruktörstillägg ställer upp på mer eller mindre ideell basis. Har vi tur är redan ett tillägg klart när den här tidningen kommer i tryck.

Beslut är taget om handledning för samtlig personal inför 2019, vilket kommer att visa sig i kommande planering med en avsatt dag för detta. Det pågår också ett arbete med att förbättra våra rutiner gällande långsiktigt omhändertagande av personal. Arbetet pågår också med att försöka renodla planeringsprocesserna i polisområdet. SPETS råv vi i sann planekonomisk anda inte på och det styr i högsta grad våra möjligheter att bemanna olika funktioner.

Handledartillägg

Det är dock beslutat att en resursöverföring ska ske från City ut till både polisområde Syd och Nord. Något tvång är dock inte aktuellt utan det skall ske genom frivillighet och naturliga avgångar.

Nu pratas det mycket om polisen 2024 och att vi ska vara en attraktiv arbetsplats, men det ligger fem år framåt. Vi måste arbeta stenhårt för att behålla de poliser vi har idag. Arbetsmiljön och anställningsvillkoren måste förbättras nu, inte om ett halvt decennium. Ett riktigt polislöneflyft behövs nu, det räcker inte med en skaplig RALS. Förutsättningar för äldre poliser att fortsätta arbeta i yttre tjänst behöver skapas nu, för att inte tappa kompetens och kunskap. Nu måste vara ledordet, inte hur det ska se ut om fem år.

Eftersom arbetsgivaren inte lyckas lösa ut de här frågorna så måste vi fortsätta vara en facklig blåslampa. Vilket kräver ett starkt engagemang och att vi orkar kämpa. En kraft som kommer från stödet vi har bland våra medlemmar. De väljer i sin tur att lyfta poliser som vågar och vill göra sin röst hörd och vara med att stärka vår poliskår. Att kämpa för vår egentliga arbetsgivare, allmänheten.

Ska ni bara gå på ett möte 2019 så välj då förbundsområde Nords årsmöte onsdagen den 20:e februari kl. 13:00 i hörsalen, Solna polisstation.

Med jul- och nyårshälsningar från styrelsen i förbundsområde Nord. Förmodligen sista gången i tryck i tidningen POLISEN, men vi fortsätter genom andra kanaler.

// PAGUST

I Polisernas löneavtal, RALS, pågår ett antal förhandlingar i olika frågor. Det handlar om beföringsgångar, som modernt kallas karriär och utvecklingsvägar, (KUV), olika tillägg för särskilda arbetsuppgifter mm. Nu informerar Polisförbundet om att en sådan förhandling har avslutats i enighet. Därmed kan förhandlingarna fortsätta med förnyad kraft på andra delar av RALS:en.

Nu är det klart vilka ersättningar instruktörer och handledare ska få. – Vi är nöjda med att tilläggen återinförs, dessutom till högre nivåer, och att pengarna till detta tas utanför lönerevisionen, säger förhandlingschef Niklas Simson.

Det nya avtalet gäller från den 1 april 2018. Det blir därför betydande summor som betalas ut retroaktivt i mars–april 2019 för dem som varit instruktörer, handledare och utbildare under året.

Så blir de nya tilläggen i korthet

Instruktörer och handledare får 200 kronor för arbetspass med minst 4 timmars handledning eller 100 kronor för minst 1 timmes handledning, dock max 3.000kr per månad. Instruktörer och handledare är dels aspirantinstruktörer och dels de handledare som har till uppgift att handleda nya arbetstagare mot att självständigt kunna lösa sina uppgifter (utöver sedvanlig arbetsplatsintroduktion).

Utbildare får 200 kronor för arbetspass där minst 4 timmar använts till utbildning eller 100kr om minst 1 timme använts till utbildning. Utbildare är de som tillfälligt håller utbildning som är beslutad och anordnad av Polismyndigheten. I denna kategori ingår också den som har tillfälligt uppdrag som lärare och instruktör (dock ej aspirantinstruktör).

Så finansieras de nya tilläggen

För Polisförbundet har det varit viktigt att tilläggen inte ska stå i vägen för polisernas framtida löneökningar. Så blir det inte heller, eftersom kostnaderna tas från pengar som avsatts till omställning.

Det vanliga är att omställningsmedel används vid neddragningar då anställda sägs upp. I det här fallet är det tvärt om så att Polismyndigheten ska öka antalet anställda med 10 000 fram till 2024.

Polismyndigheten motiverar satsningen med att den står inför en stor omställning i och med målsättningen att öka antalet anställda med 10.000 fram till 2024. Att det ska bli fler anställda är positivt, men det kommer också innebära ett stort behov av såväl utbildare som instruktörer och handledare. För att stimulera den utvecklingen har parterna tecknat ett avtal om utbildartillägg och instruktörs- och handledartillägg.

Omfattas PolKon-instruktörer av detta avtal?

De kan omfattas av avtalet, det beror på om de har ett tidsbegränsat lönetillägg som tilldelats genom arbetsgivarbeslut med stöd av arbetsgivarventilen i det lokala avtalet om tillfälliga lönetillägg. Har de ett sådant lönetillägg kommer de inte få ersättning från det här avtalet. Har de inte ett sådant lönetillägg kommer de få ersättning från det här avtalet.

Gäller avtalet för dem som går in och undervisar bara ibland på polisutbildningen?

Många gånger har de redan fått tillägg för detta, men detta avtal gäller dem under förutsättning att de inte har något annat tidsbegränsat lönetillägg för den uppgiften eller om de enligt arbetstagarrens och arbetsgivarens gemensamma uppfattning har blivit lönesatta för den uppgiften.

Läs mer på

REGIONEN RUNT

FO Birger jarl

2024

Myndigheten har en vision/ strategi som sträcker sig fram 2024 som RpC tycker ska engagera och omfatta alla medarbetare. Ett visionsarbete som ska inkludera närmare 30 000 personer är en omöjlighet och inte en utmaning. De som till sin profession ägnar sig åt visionsframtagande för företag, organisationer etc menar att en grundförutsättning för framgång med ett sådant arbete är deltagande i framtagandet av visionen av de som ska omfattas av den. Det framstår då som ett högst tveksamt tillvägagångssätt att tillsammans med, vad vet jag, någon managementkonsult skapa en vision på strategisk nivå och trycka ner den i organisationen.

Däremot kan man absolut förvänta sig att man på strategisk nivå har en strategi som sträcker sig 6 år framåt i tiden. Det är väl därför vi har en strategisk nivå? Frågan är bara vad den enskilde på golvet har med den att göra. De medlemmar som jag pratar med är helt upptagna av här-och-nu problem och måttligt oroade över vad som ska ske 2024.

Om vi nu ska engagera oss i ett arbete som sträcker sig in i en framtid då nuvarande RpC förmodligen är utbytt (ingen annan avsikt med detta än att förordnandetiden har gått ut) så kan man bara undra varför. Vi har genom åren deltagit i diverse framåtblickande projekt med väldigt magert utfall varför tilltron till att göra samma sak igen är låg.

Två exempel på samma tema: IG-översynen som genomfördes under nuvarande bitr RpC:s ledning i Stockholm. Han skulle äta upp sin hatt eller leverera innehållet (i hatten) på ett silverfat om detta inte ledde fram till väsentliga förbättringar för ig-verksamheten. Vad hände med det?

Vi själva la ner arbete på att skapa en kravlista (inte anade vi att politiken skulle plagiera detta grepp) för ig-verksamheten med tydliga mål inom områden som anställningsvillkor, arbetsmiljö, utbildning/ kompetensutveckling. Vad hände med det?

Jan Bengtsson

När man nu går ut och efterfrågar idéer och engagemang i det strategiska målet "en attraktiv arbetsplats" så tänker jag att det går inte att ånyo skjuta förbättringar på framtiden. Den "strategin" har redan tillämpats av någon annan och befunnits ej trovärdig.

Däremot så har vi en att-göralista som är lika lång som en sjuårings önskelista till jultomten. Det är nu dags att effektuera och leverera och avbryta fördröjningsstrategin. Pengar finns (ett förväntat överskott för 2018 på åtminstone en halv miljard). Gör om lednings- och styrmodellen så att underställda chefer kan påverka och tillgodose organisationen och medarbetarna med det som behövs.

Förutsättningarna finns men var är viljan?

Avslutningsvis och eftersom detta är sista gången tidningen går i tryck så vill jag passa på och tacka er som har läst och understundom bidragit med uppskattande kommentarer till mina försök att beskriva det vi som fackliga försöker förbättra.

Tittar jag i backspegeln är det väl inte så många ljusglimtar som har avhandlats i detta forum men någonstans ligger det i sakens natur att som facklig försöka förändra det som ni uppfattar som dåligt med löner, arbetstider, omorganisationer eller vad som ligger i röret för tillfället.

God Jul och ett bättre 2019 önskar

Jan Bengtsson, ordförande

REGIONEN RUNT

FO Kamraterna

Så har det åter varit dags för Lottdragningen för de som har sökt delpension under första halvåret 2019. Kamraternas styrelse har vid varje lunch med dåvarande RPC Dan Eliasson och HR-chef Kajsa Möller påtalat brister i systemet och att det inte finns någon röd tråd. Faktum är att de tog till sig av kritiken och under några år blev utfallet bättre. Nu känns det som vi åter är tillbaka på ruta ett. Av 55 sökande i regionen beviljades 21 delpension vilket motsvarar 38 %. Siffrorna för Kamraterna är bättre, då nästan 50 % av de 21 sökande beviljades delpension. Myndigheten har tre olika skäl för avslag ekonomiska, verksamhet eller kompetens. Samtliga som fått avslag har fått det av ekonomiska skäl. Vilket är mycket märkligt då prognosen är att regionen går bra mycket plus i år. Kamraternas styrelse har beslutat att påkalla MBL-förhandling angående de medlemmar i Kamraterna som nekats delpension.

På Regionala Utredningsenheten jobbar Gunnar Appelgren vidare med sin genomlysning av IGOB och Span. Fack och arbetstagare medverkar i genomlysningen som skall redovisas 31/1 2019. Lars Hallberg har lämnat över rodret till Janne Evensson. Lasse har hela tiden jobbat med avsaknad av biträdande chef. För att få en dräglig arbetsmiljö har han löst behovet av en biträdande chef med hjälp av askultanter. Kamraterna vill tacka Lasse för en mycket bra samverkan under åren han varit chef på utredningsenheten.

På Gränspolisens har det varit lite rörigt. Chefen på Lopo ARN fick nya arbetsuppgifter på internrevisionen på RPC:s kansli och chefen på RÖKEN i Frihamnen gick vidare till NOA och ett projektuppdrag på GPS. Med anledning av Schengenrapporten har Gränspolisens förstärks med personal från internrevisionen på RPC:s kansli. Fredrik Näslund från RUE har även haft utbildning i planeringsprocessen hur man leder en insats i särskild ordning. Fack och arbetsgivaren är överens om att man behöver se över organisationen så den blir hållbar över tid. Varumärket Gränspolisens behöver också stärkas.

Kamraterna har väckt liv i en gammal fråga med nya chefen på operativa enheten Michael Fetz. Frågan gäller behovet av att dela sektionerna operativ sektion 2 och operativ sektion 3 eller göra samma lösning som redan gjorts på PKC, som delats i fem sektioner, och RLC, som delats i tre sektioner.

Björn och sekreterare Susanne Ekberg på förbundsregionråd

Det gäller inte bara att personalen vill ha en närvarande sektionschef utan även att sektionschefen skall få en dräglig arbetsmiljö. Det enda operativa sektion 2 har gemensam är att de jobbar med djur, hundar i Rosersberg och i Solna Strand och hästar på K1 på Lidingövägen. Operativ sektion 3 har det gemensamt att sjöpolisen är lokaliserade i Nacka Strand och trafikpolisen lokaliserad i Solna Strand.

Genomlysningen av den idrottsrelaterade verksamheten på operativ sektion 1 är klar. Förslaget håller nu på att riskbedömmas. Man kan fråga sig varför förslaget om att flytta och slå sönder en fungerande verksamhet överhuvudtaget har tagits upp. HSO på Operativa Robert Sollare kommer att göra allt som står i hans makt för att stoppa en förändring.

Nya organisationen på Underrättelseenheten är förhandlad och kommer successivt att implementeras. I framtagandet av nya organisationen har fack, skyddsombud och medarbetare varit delaktiga. David Eriksson som är inlånad från Regionkansliet leder processen på ett bra sätt. Nya chefen Palle Nilsson från PO Stockholm Syd kommer på plats 28 januari. Kamraternas förhoppning är att han kommer att gå i sina föregångares, Annika Lindros (f d Eriksson) och Katarina Grönberg, fotspår, vilka Kamraterna har haft ett mycket bra samarbete med.

Och till sist, löneförhandlingarna går åter knaggligt både på nationell nivå och på regional nivå. De nationella förhandlingarna om instruktörs- och handledartilläggen och SPO-tilläggen skulle vara klara 30:e november. Så blev inte fallet och nu hoppas man på en uppgörelse innan jul.

De regionala förhandlingarna då det gäller de så kallade KUV-pengarna på minst 0,5 procent har också blivit en långbänk. Nu är det dags för RPC Anders Thornberg och Regionpolismästare Ulf Johansson att sätta sig ner vid förhandlingsbordet.

Polisförbundets medlemmar har tröttna på alla vackra ord, nu är det leverans som gäller.

Vart tog polislöneflyftet vägen?

God Jul och Gott Nytt År

Önskar Björn Svensson nygamal ordförande i Kamraterna

Vid obeställbarhet, returnera tidningen till:

Polisförbundet Region Stockholm
Bergsgatan 23, 1 tr
112 28 Stockholm

PLATS FÖR ADRESSETIKETT

DEN FACKKLIGA PROFILEN

Susanne Liwång föddes på Lidingö och hade en trygg och stabil uppväxt. Redan innan hon började skolan, hade hon bestämt sig för att hon ville bli polis. Hon har ingen särskild förklaring till hur idén om att bli polis uppstod, men den höll i sig genom åren. Det gick bra i skolan, de flesta ämnena gick lätt för Susanne. Hon idrottade en hel del med lite av varje, men intresset som hållit i sig är hundsport. Hon tränar fortfarande brett, men utan särskild inriktning utom allmänt välbefinnande.

På gymnasiet gick hon samhällsvetenskaplig linje och därefter en utbildning till undersköterska/mentalskötare. Specialarbetet i gymnasiet handlade om närpolisreformen, det byggde på intervjuer med poliser och det fanns många olika åsikter representerade.

Under utbildningen jobbade hon i hemtjänsten. Därefter fick hon jobb på en sluten psykiatriavdelning på Danderyd. Det var väldigt lärorikt, och några av hennes dåvarande arbetskamrater därifrån har också blivit poliser. Det förekom situationer där personalen fick hantera händelser som innefattande hot och våld. Det var lärorikt, men Susanne blev uppmärksam på flera arbetsmiljöbrister. Parallellt med arbetet pluggade hon kurser i juridik, socialt arbete, pedagogik och sociologi på Stockholms universitet. Inom sociologin gjorde hon ett arbete om att vara fackligt förtroendevald (inom sjukvården), som är handlade om drivkrafter och påverkansmöjlighet.

Efter att ha åtgärdat sin närsynthet genom ögonoperationer, kunde Susanne söka till, och kom in på PHS. Hon trivdes på Sörentorp, både med upplägget på utbildningen och med kursarna. Ambitionen att göra det som var och en kan, för att positivt påverka i alla de ärenden och händelser som en polis ställs inför var drivkraften. Det fanns ett engagemang att hjälpas åt att bli bra poliser och detta gjorde att stöttningen till varandra och samarbetet på utbildningen var bra. Mellan terminerna jobbade hon i receptionen på Norrmalm, där hon trivdes jättebra. Då var det var högt tryck i receptionen och det kändes som hjärtat i polisverksamheten då kollegorna samlades där för avbrott och avrapporterade ärenden.

Efter PHS började Susanne på ig Norrmalm. Där hände det mycket och hon trivdes med det höga arbetstempot och med att kunna göra nytta dag som natt. På Norrmalm jobbade hon i två år.

*Susanne Liwång
Huvudskyddsombud i City*

Sedan fick hon frågan om att komma till Lidingö näpo, som var det ställe hon trott att hon aldrig skulle komma att jobba på eftersom hon vuxit upp och bodde på ön. Men när frågan kom ändrade hon sig och kom att trivas jättebra. Hon uppskattade att jobba brottsförebyggande och knyta relationer i närsamhället. När hon fick tjänst som närpolisbefäl blev också det på Lidingö. Lidingö kan uppfattas som en lugn miljö för en polis, som om det inte finns något att arbeta med. Men när möjlighet ges att få lokal- och personkännedom och utrymme att själva skapa förutsättningar för ett brottsförebyggande arbete och följa utvecklingen finns det mycket att göra. De jobbade med allt som inträffade på Lidingö, och gärna i samarbete med andra näpon, sektioner och ig. Uppdragen med Citys åtaganden och kommenderingar utgjorde en omväxlande arbetsmiljö. Tio, nästan elva, givande tjänsteår blev det på ön.

Fackligt började Susanne redan i Polishögskolans studerandeförening. Det fortsatte med fackstyrelsen på Norrmalm och i City. Hon har alltid varit särskilt intresserad av arbetsmiljö och vilka regler som styr polisens arbetsvillkor. Hon har sedan start gått de flesta av Polisförbundets utbildningar, om allt från arbetsmiljö till IRMA-programmet som är ett mentorprogram som Polisförbundet drivit för kvinnor.

Hon har alltid varit engagerad i arbetsgivarens skyldighet att planera arbetet så att arbetsmiljön tillvaratas på bästa sätt, och i likabehandlings- och jämställdhetsfrågor. Hon hade också under några år uppdrag som stöd till studerandeföreningarna på polisutbildningarna, och kunde ta del av det driv som finns hos de nya kollegorna, vilket var ett givande arbete. De senaste fem åren har Susanne varit huvudskyddsombud i City på heltid, med delansvar även regionalt och nationellt i vissa skyddsfrågor. Under de senaste åren har hon fortsatt med högskolestudier inom framför allt arbetsmiljö, organisationsteori och hälsa. Just nu har hon dock ett studieuppehåll på obestämd tid och känner sig därför extra ledig på fritiden.

Facket har lagt väl mycket energi på interna konflikter, vi måste bli bättre på att fokusera på de frågor som våra medlemmar vill att vi driver och vi måste kunna förklara, och genom handling visa på, medlemsnyttan. Vi gör mycket som hindrar dåliga beslut eller ställer tillrätta hos arbetsgivaren, men det är inte alltid vi kan berätta om det. I uppdraget som skyddsombud bevakar vi arbetsmiljön och kan komma med goda förslag. Vi förtroendevalda driver och deltar i mycket som gör polisjobbet bättre. Ibland tar det tålamodsprövande lång tid att komma till önskat resultat, men vi kommer inte att ge upp.

Susanne vill att facket ska bli bättre på att tillvarata förtroendevaldas kompetens sått, det gäller att prioritera det som är viktigast. Drivkraften är att förändra och göra skillnad till det bättre. För fyra år sedan, argumenterade Susanne för en motion till region Stockholms stämma att koncentrera fackets information dit där den gör mest nytta, till Blåljus.nu. Hon ville lägga ned tidningen POLISEN, som dels kostar mycket pengar och dels inte kan vara helt aktuell nyhetsmässigt.

Susanne hade mot den bakgrunden föresatt sig att aldrig medverka i tidningen, men har gjort ett undantag för detta sista nummer vilket vi tackar henne för.

Tommy Hansson